

จากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองตามคำขอ คินคำธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในคดีใหม่ทดแทนเป็นเงินจำนวน ๓๒๒,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในศาลปกครองชั้นต้นตามส่วนของภาระคดีแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์แก่ผู้ถูกฟ้องคดีตามส่วนแห่งการชนะคดีในชั้นอุทธรณ์ นอกจากนี้ให้ยก

นายประวิตร บุญเทียม

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

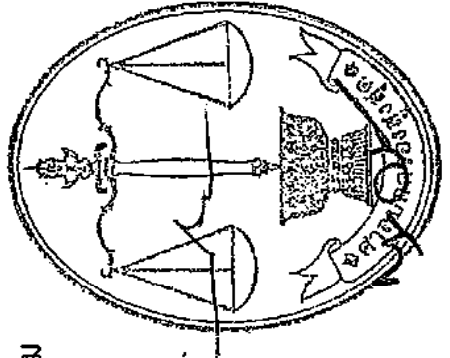
ตุลาการเจ้าของสำนวน

Unja 7

นายพนตล เสงเจริญ

ตุลาการหัวหน้าแผนกคดีสิ่งแวดล้อม
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ



นายสมรรถชัย วิชาลาภรณ์

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

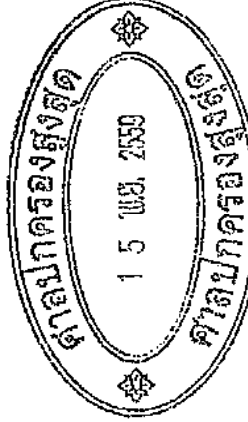
นายสมชาย เอ็มโอช

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิบูลย์ กัมมาระบุตฺร





คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๗/๒๕๕๓
คดีหมายเลขแดงที่ ๒๓๔/๒๕๕๖

ศาลปกครองระยอง

วันที่ ๒๘ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๐

นางพันธ์ ยุรัมย์ย์ ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน

ผู้ฟ้องคดี

บริษัท แคมพ์ซัง จำกัด

ผู้ร้องสอด

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ผู้ถูกฟ้องคดี

วันนี้ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ศาลออกอ่านคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากผู้ฟ้องคดีที่ ๒ มาศาล

ผู้ร้องสอดได้รับหมายโดยชอบแล้ว ไม่มาศาล

ผู้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีมอบอำนาจให้นายสมรัก จันทร์อำ มาศาล

ศาลได้อ่านคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดให้คู่กรณีที่มาศาลฟังแล้ว

ศาลอนุญาตให้คู่กรณีที่มาศาลคัดค้านคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด

คำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดีและรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลในวโรกาส

แจ้งผลแห่งคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดให้คู่กรณีที่ไม่มาศาลทราบ

แจ้งการอ่านไปยังศาลปกครองสูงสุด

เสร็จสิ้นการอ่านคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด เวลา ๑๕.๓๖ นาฬิกา/อ่านแล้ว

ลงชื่อ ตุลาการเจ้าของสำนวน

(นายสุจินต์ จุกอวบไชย)

ลงชื่อ *พ.ร.อ. ๔๔๖๗๘* ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และในฐานะ
(นางพันธ์ ยุรัมย์ย์) ผู้รับมอบอำนาจ
จากผู้ฟ้องคดีที่ ๒

ลงชื่อ *ไมมา* ผู้ร้องสอด

ลงชื่อ *[Signature]* ผู้รับมอบฉันทะจาก
(นายสมรัก จันทร์อ่ำ) จากผู้ถูกฟ้องคดี

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)



(ด. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๖๙๗/๒๕๕๖
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๒๐๖๓/๒๕๕๙

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๑๕ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ระหว่าง
นางยุพันธ์ ยุรัมย์ย์ ที่ ๑
นายโส ศาลางาม ที่ ๒
บริษัท แคมพ์ซัง จำกัด
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

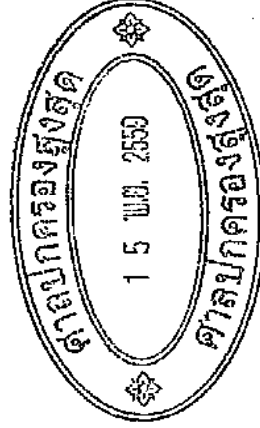
ผู้ฟ้องคดี

ผู้ร้องสอด

ผู้ถูกฟ้องคดี

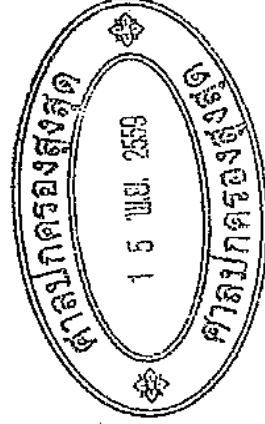
เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองอันเกิดจากการละเลย
ต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๔๗/๒๕๕๓
หมายเลขแดงที่ ๒๓๔/๒๕๕๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองระยอง)
คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องและเพิ่มเติมฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๓
เวลาประมาณ ๑๖.๓๐ นาฬิกา นายอ้วย ยุรัมย์ย์ อายุ ๖๗ ปี ความรู้อ้างและบิดาของ
ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้พาช่างพังแสงจันทร์ หรือพังแสงเดือน ซึ่งเป็นช่างของผู้ฟ้องคดีที่ ๒
สามผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไปตรวจสอบสภาพบริเวณบ้านพักความรู้อ้าง ขณะเดินกลับเพื่อจะไปบริการ
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่แคมพ์ซัง ได้เดินผ่านเส้นทางใกล้เสาไฟฟ้า ริมถนนหน้าจอมเทียน

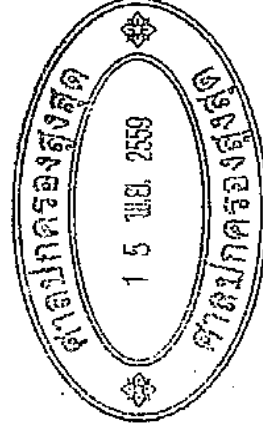


/ชอย ๔...

ชอย ๔ ช่างพังแสงจันทร์ก็เกิดอาการสะดุ้ง หยุตนิ่งไม่ยอมเดิน และล้มครืนลงกับพื้นดิน ที่มีน้ำขังติดกับเสาไฟฟ้าแรงสูง ส่วนนายอวยซึ่งขี่ข้างอยู่ ณ ขณะนั้น กระเด็นตกลงไปในป่าห้วยภิรมย์นั้นได้รับบาดเจ็บ มีอาการมีนงงประมาณ ๑๐ ถึง ๑๕ นาที จึงจะสามารถลุกเหตุดูการณได้ รวมถึงมีอาการมีนชาตามร่างกาย หลังจากนั้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาจอมเทียนได้มาตรวจสอบบริเวณพื้นที่เกิดเหตุ และอ้างว่า ไม่พบกระแสไฟฟ้ารั่วในบริเวณนั้น แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่เชื่อผลการตรวจสอบดังกล่าว เนื่องจากขณะที่ยังถึงแก่ความตาย ผู้ฟ้องคดีทั้งสองและญาติหลายคนก็เข้าไปดูเหตุการณ์ เกิดความรู้สึกชาบริเวณขา จึงทยอยห่างออกมาจากบริเวณนั้น อีกทั้งบริเวณดังกล่าว ก็เคยมีเหตุการณ์ช้ำางถูกกระแสไฟฟ้าช็อต แต่ไม่ถึงแก่ความตายมาแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงติดต่อผู้สื่อข่าวท้องถิ่นมาทำข่าวไว้เพื่อเป็นหลักฐาน ต่อมา ภายหลังจากช่างพังแสงจันทร์ถึงแก่ความตาย ประมาณ ๑ สัปดาห์ เจ้าหน้าที่ของผูถูกฟ้องคดีได้มาพบผู้ฟ้องคดีทั้งสองและชี้แจงว่า เสาไฟฟ้าต้นที่พิพาท ไม่อยู่ในขอบเขตการดูแลของผูถูกฟ้องคดี ผูถูกฟ้องคดีมีหน้าที่จ่ายกระแสไฟให้เท่านั้น แต่เห็นแก่ผลประโยชน์จะให้เงินจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีทั้งสองต้องยินยอมลงชื่อในสัญญาว่า จะไม่เรียกร้อง หรือดำเนินคดีกับผูถูกฟ้องคดี แต่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่ยอมรับข้อเสนอดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาจอมเทียน กล่าวกับผู้ฟ้องคดีทั้งสองว่า หากคิดจะฟ้อง ผูถูกฟ้องคดีก็ไม่มีทางชนะ เนื่องจากเสาไฟฟ้าต้นดังกล่าวเป็นไฟเดือนฉินกฎหมาย และก่อนที่จะอนุมัติให้ผู้ฟ้องคดีใช้ไฟฟ้า ผูถูกฟ้องคดีได้ส่งเจ้าหน้าที่มาตรวจสอบดูแลความเรียบร้อยแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีดำเนินการเปลี่ยนแปลงหม้อแปลงไฟฟ้าจากเดิม ๕๐ โวลท์ เป็น ๑๐๐ โวลท์ โดยไม่แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ ซึ่งผูถูกฟ้องคดีไม่เป็นผู้ติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าดังกล่าว และไม่ได้อำนาจมอบดูแลก่อนการใช้งานแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ข้อกล่าวอ้างของผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาจอมเทียน ไม่เป็นความจริง เนื่องจากผูถูกฟ้องคดีเคยแจ้งกับผูร้องสอดว่า หม้อแปลงไฟฟ้าขนาด ๑๐๐ โวลท์ ต้องจ่ายค่าประกันหม้อแปลงไฟฟ้าเป็นเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท แต่ผู้ร้องสอดชำระเพียง ๒๐,๐๐๐ บาท จึงยังคงค้างค่าประกันหม้อแปลงไฟฟ้าอีก ๒๐,๐๐๐ บาท จึงเห็นได้ว่า ผูถูกฟ้องคดีทราบถึงการเปลี่ยนขนาดหม้อแปลงไฟฟ้าของผู้ร้องสอดแล้ว ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓ ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นได้ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภาคเอกชน ด้านระบบไฟฟ้าแรงสูงมาตรวจสอบพบว่า มีกระแสไฟฟ้ารั่วบริเวณเสาไฟฟ้าโดยมีแรงดันตกคร่อมเท้าช่าง โดยประมาณ ๑๕๐ โวลท์ และต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓



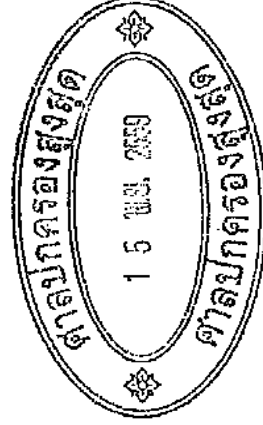
หน่วยงานภาคเอกชนได้มาตรวจสอบอีกครั้ง ปรากฏว่า มีฉนวนไฟฟ้าชำรุดหลายแห่ง บางแห่งเป็นจุดที่เป็นสายไฟต่อเข้ามิเตอร์ ซึ่งเป็นส่วนที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาจอมเทียน ต้องรับผิดชอบแต่ที่แห่งกราวด์ ตู้วัดไฟฟ้า ไม่พบกระแสไฟฟ้ารั่ว อย่างไรก็ตาม หากมีฝนตก ก็อาจเกิดกระแสไฟฟ้ารั่วขึ้นได้ นอกจากนี้ ยังได้ทำการวัดค่าความต้านทานดินของสายดิน ปรากฏว่า ได้ค่า ๑๒ โอห์ม ซึ่งเกินค่ามาตรฐานของผู้ถูกฟ้องคดีและเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ข้าง ถึงแก่ความตาย ต่อมา เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ได้มาพบผู้ฟ้องคดีทั้งสองอีกครั้ง พร้อมกับเสนอเงินให้อีกเป็นจำนวนเงิน ๒๕๐,๐๐๐ บาท แต่หลังจากนั้นอีกประมาณ ๑ สัปดาห์ ผู้ฟ้องคดีได้ติดต่อไปยังผู้ช่วยผู้จัดการการไฟฟ้า จังหวัดชลบุรี และได้รับการชี้แจงว่า ฝ่ายกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีมีความเห็นว่า ไม่สามารถจ่ายค่าเสียหายให้กับผู้ฟ้องคดีได้ เนื่องจากหม้อแปลงไฟฟ้าที่พิพาทไม่ใช่ของผู้ถูกฟ้องคดี จากเหตุการดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองและครอบครัวได้รับความเดือดร้อนเสียหายเป็นอย่างมาก เนื่องจากเมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้ทำสัญญากู้ยืมเงินจากนายสมพร ระย่าย้อย จำนวน ๘๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อมาซื้อข้าง โดยต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสองต่อเดือน ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ค่าเสียหายที่ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับ นับแต่ข้างพังแสงจันทร์ถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๓ ประกอบด้วยค่าสินไหมทดแทนสำหรับราคาข้าง เป็นเงิน ๘๐๐,๐๐๐ บาท ค่าสินไหมทดแทนในส่วนดอกเบี้ยเงินกู้ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ระยะเวลารวม ๑๕ เดือน คิดเป็นเงิน จำนวน ๒๕๐,๐๐๐ บาท และค่าเสียโอกาสในการนำข้าง ไปประกอบอาชีพ แบ่งได้เป็น รายได้จากบริษัท แคมป์ซ้าง จำกัด เดือนละ ๑๘,๐๐๐ บาท ขอคิดตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ระยะเวลารวม ๑๕ เดือน คิดเป็นเงิน จำนวน ๒๗๙,๐๐๐ บาท และเงินรางวัลจากลูกค้าที่มาใช้บริการ โดยเฉลี่ย ประมาณเดือนละ ๒,๖๐๐ บาท ขอคิดตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ระยะเวลารวมทั้งสิ้น ๑,๓๕๘,๐๐๐ บาท จึงนำคิมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น เงินค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๑,๓๕๘,๐๐๐ บาท พร้อมชำระดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวนเงิน ๑,๓๕๘,๐๐๐ บาท พร้อมชำระดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๘๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จ



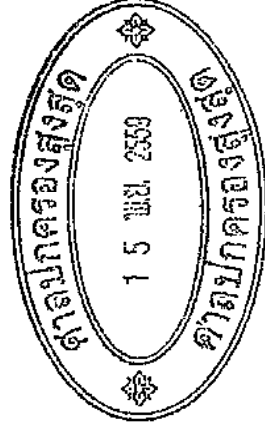
ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งกำหนดให้การไฟฟ้านครหลวงมีภาคเป็นผู้ถูกฟ้องคดี แทนการไฟฟ้านครหลวงภาค สาขาจอมเทียน และมีคำสั่งเรียกให้บริษัทแคมพ์ซัง จำกัด เข้ามาในคดีในฐานะผู้ร้องสอด

ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาล ซึ่งศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองระยอง) และศาลจังหวัดพัทลุงมีความเห็นพร้อมกันว่า คดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงมหาดไทย มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวงภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ มีวัตถุประสงค์ผลิต จำหน่าย จัดให้ได้มาซึ่งพลังงานไฟฟ้า โดยดำเนินการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าเพื่อบริการแก่ประชาชนทั่วไป มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร และมีสำนักงานสาขาแยกไปตั้งอยู่ในอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ซึ่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาจอมเทียน เป็นหน่วยงานสาขาหนึ่งของผู้ถูกฟ้องคดี สถานที่เกิดเหตุ พิพาทคดีนี้ตั้งอยู่เลขที่ ๖๐/๔๐ หมู่ที่ ๑ ตำบลนาจอมเทียน อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี มีชื่อของผู้ร้องสอดเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งเริ่มแรก ผู้ร้องสอดได้ยื่นคำร้องขอขยายเขตระบบจำหน่ายแรงสูงกับการไฟฟ้านครหลวงอำเภอบางละมุง ตามใบคำร้องขยายเขตเลขที่ ๐๓ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๓ โดยขอติดตั้งหม้อแปลงขนาด ๕๐ KVA และขอเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงสูง และติดตั้งหม้อแปลงภายในเขตที่ดินของผู้ร้องสอดเอง โดยมีนายสตีบ น้อมนำชัย เป็นวิศวกรออกแบบและควบคุมการก่อสร้าง รวมทั้งยินยอมปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของการไฟฟ้านครหลวงทั้งสิ้น ภายหลังจากได้รับคำร้องขอขยายเขตแล้ว การไฟฟ้านครหลวง อำเภอบางละมุง ได้มีหนังสือที่ บลม. - บพ./๔๙๒ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๓ อนุมัติค่าใช้จ่ายทั้งในส่วนของผู้ขยายเขตและในส่วนของผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบเอกสารประกอบคำร้องขอขยายเขตแล้ว มีหนังสือที่ ก.๒ - บอ./๔๙๒ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๓ อนุมัติให้ผู้ร้องสอดเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างระบบจำหน่ายภายในด้วยตนเอง ดังนั้น ในการขยายเขตระบบแรงสูง พร้อมติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าเฉพาะรายครั้งนี้ ผู้ร้องสอดในฐานะผู้ขอใช้ไฟ จึงเป็นผู้ดำเนินการปักเสา ติดตั้งหม้อแปลง เดินสายไฟเข้าและออกมิเตอร์ และอุปกรณ์ประกอบอื่น ๆ ตลอดจนท่อพีวีซีที่ร้อยสายกราวด์เองทั้งสิ้น ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการเฉพาะการติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้าแรงต่ำ ซึ่งเป็นทรัพย์สินของผู้ถูกฟ้องคดี และนำปลายสายเข้า-



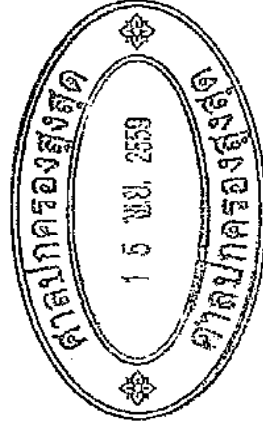
ออกมีเตอร์ เท่านั้น ซึ่งก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะจ่ายกระแสไฟฟ้าต้องตรวจสอบความถูกต้อง และมาตรฐานความปลอดภัยก่อนเสมอ หากไม่ได้มาตรฐานความปลอดภัยจะไม่มีการจ่ายกระแสไฟฟ้าให้โดยเด็ดขาด จนกว่าจะมีการแก้ไขให้ถูกต้อง ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๓ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้าไปตรวจสอบมาตรฐานการก่อสร้างระบบจำหน่าย และการติดตั้งหม้อแปลงแล้วเห็นว่า ถูกต้อง อีกทั้งได้ตรวจสอบระบบป้องกันหม้อแปลงก่อนจ่ายกระแสไฟฟ้าแล้วเห็นว่า ถูกต้องตามข้อกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงจ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับแคมป์ข้างของผู้ร้องสอด จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จะเห็นได้ว่า หากมีการชำรุดเสียหายหรือบกพร่องเกิดขึ้น ก็ต้องเกิดขึ้นในภายหลังที่มีการตรวจสอบ และจ่ายกระแสไฟฟ้าแล้ว ซึ่งระบบไฟฟ้าที่ก่อสร้างและติดตั้งอยู่ในเขตที่ดินที่ใช้ไฟ รวมทั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าที่นำมาก่อสร้างและติดตั้งต้องจากมีเตอรี่ป้อนถึงภายในสถานที่ใช้ไฟฟ้า ถือเป็นทรัพย์สินของผู้ใช้ไฟฟ้า ผู้ใช้ไฟฟ้าต้องเป็นผู้รับผิดชอบและบำรุงรักษาเอง เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นอย่างอื่น ตามข้อ ๒๒.๒ ของระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยการไฟฟ้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๕๒ ดังนั้น ผู้ร้องสอดในฐานะเจ้าของทรัพย์สินจึงมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ ดูแลบำรุงรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้าภายในของตนเอง ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยตลอดเวลา ต้องเป็นผู้รับผิดชอบดูแล บริเวณเสาไฟฟ้าต้นติดตั้งหม้อแปลง ตลอดจนการจัดวิธีที่ซึ่งบริเวณนั้น และหากเห็นว่าการชำรุดเสียหายเสี่ยงต่อความปลอดภัย ต้องเร่งรีบดำเนินการแก้ไขเพื่อความปลอดภัย ให้ความร่วมมือขอพบดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใดไม่ ทั้งนี้ ตามข้อ ๓๐ ของระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยการใช้ไฟฟ้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๓๕ ของระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยการใช้ไฟฟ้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่จากการตรวจสอบพื้นที่ภายในแคมป์ข้างพบว่า ระบบจำหน่ายแรงต่ำซึ่งมีการต่อฟางไปใช้บริเวณภายใน หลายจุดมีสภาพไม่ปลอดภัย การติดตั้งไม่เป็นไปตามมาตรฐาน และไม่ถูกต้องตามหลักวิศวกรรม ทั้งยังขาดการบำรุงรักษา ตัวอย่างเช่น สายไฟจุดต่อบางจุดไม่มีฉนวนห่อหุ้มหรือพันผ้าเทปไว้ และบางจุดไปสัมผัสกับโลหะ หรือโครงเหล็กของอาคารทำให้กระแสไฟฟ้ารั่วไหลลงดินได้ นอกจากนี้ ยังตรวจสอบพบว่า มีกระแสไฟฟ้าแรงต่ำรั่วลงดิน ๓ จุด ได้แก่ ๑. บริเวณเสาเหล็กที่ตั้งอยู่ใกล้กับอุโมงค์ข้าง ๒. บริเวณตามแนวถนนไปชายหาดจอมเทียนห่างจากจุดเกิดเหตุประมาณ ๕๐ เมตร และ ๓. บริเวณโรงเก็บมาของ ผู้ร้องสอด นอกจากนี้ ในการขอใช้ไฟฟ้าผู้ร้องสอด หมายเลขผู้ใช้ไฟ ๙๓๒ - ๐๐๔๙๐๕ ได้วางเงินค้ำประกันการใช้ไฟฟ้าตามขนาดหม้อแปลง ๕๐ KVA เป็นจำนวนเงิน ๒๑,๕๐๐ บาท



ต่อมา เมื่อวันเวลาได้ไม่ปรากฏ ผู้ร้องสอดได้ดำเนินการโดยพลการ เปลี่ยนหม้อแปลงจากเดิม ที่ยื่นคำร้องขอติดตั้งหม้อแปลงขนาด ๕๐ KVA เปลี่ยนเป็นหม้อแปลงขนาด ๑๐๐ KVA โดยมีได้แจ้งให้หน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีทราบ เพื่อที่จะได้ตรวจสอบมาตรฐานการติดตั้ง และด้านความปลอดภัยก่อนจ่ายกระแสไฟฟ้า ซึ่งในการเปลี่ยนหม้อแปลงในครั้งนี้ ผู้ร้องสอดได้ดำเนินการก่อสร้างแท่งกราวด์ใหม่ โดยปักห่างจากแท่งกราวด์เดิมประมาณ ๒ เมตร และความลึกของแท่งกราวด์ในพื้นดินไม่เป็นไปตามมาตรฐานการก่อสร้างที่ ผู้ถูกฟ้องคดี หรือตามหลักวิศวกรรมกำหนดแต่อย่างใด เนื่องจากแท่งกราวด์ที่ก่อสร้างใหม่ มีส่วนบนที่ฝังล่อยู่เหนือพื้นดิน ซึ่งตามมาตรฐานแล้วส่วนบนของแท่งกราวด์ต้องอยู่ใต้ดิน ที่ระดับความลึก ๐.๕๐ เมตร ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่า มีการเปลี่ยนหม้อแปลงภายหลังจาก เกิดเหตุการณ์ในครั้งนี้แล้ว จึงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องสอดทราบว่า ยังค้างชำระเงินค่า ประกันการใช้ไฟฟ้าอีกจำนวนเงิน ๑๔,๖๐๐ บาท ดังนั้น กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงขนาด ของหม้อแปลงในครั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ได้ตรวจสอบมาตรฐานการติดตั้งและด้านความปลอดภัย ซึ่งหากได้มีการตรวจสอบเหตุการณ์เช่นนี้คงจะไม่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน จึงเห็นได้ว่า สาเหตุ ความเสียหายครั้งนี้เกิดจากความประมาทเลินเล่อของผู้ร้องสอด ผู้ร้องสอดจึงต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ใช้ค่าทดแทนให้กับผู้ฟ้องคดีทั้งสอง หาใช้ความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีไม่

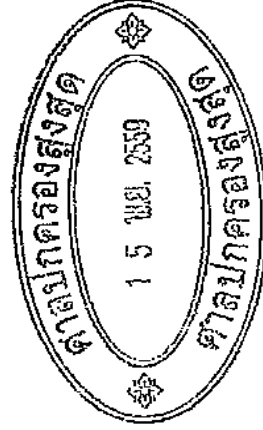
สำหรับค่าความเสียหายด้านทานดินของสายของดินตามมาตรฐานของการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคนั้น แต่ละจุดโดยทั่วไปไม่เกิน ๕ โหลห์ แต่ในพื้นที่ที่ยากแก่การทดลองดิน ค่าความต้านทานดินของสายดินแต่ละจุด ยอมรับค่าไม่เกิน ๒๕ โหลห์ ดังนั้น ค่าความต้านทาน ของดินที่วัดค่าได้ ๑๒ โหลห์ จึงไม่เกินกว่ามาตรฐานของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด

ส่วนการตายของช้างพังแสงจันทร์ในครั้งนี้ สาเหตุแห่งการตายยังไม่ชัดเจน เนื่องจากไม่ปรากฏว่า มีการตรวจชันสูตรซากของช้างพังแสงจันทร์จากองค์กร หรือหน่วยงาน ที่น่าเชื่อถือว่าตายเพราะสาเหตุใด ประกอบกับผลการตรวจสุขภาพของช้างพังแสงจันทร์ ก็ไม่ปรากฏข้อมูลว่า มีสุขภาพสมบูรณ์หรือไม่อย่างไร และในคำฟ้องก็กล่าวอ้างแต่เพียงว่า เกิดจากกระแสไฟฟ้ารั่วใกล้เสาไฟฟ้า โดยไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ช้างพังแสงจันทร์ตายใน บริเวณพื้นที่ซึ่งผู้ร้องสอดเป็นเจ้าของพื้นที่และทรัพย์สิน นอกจากนี้ การตรวจสอบสถานที่ เกิดเหตุก็กระทำโดยหน่วยงานภาคเอกชน ที่ไม่มีองค์กร หรือหน่วยงานใดรับรองและมีได้แจ้ง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องทราบเพื่อร่วมตรวจสอบแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ หน่วยงานดังกล่าวสรุปว่า มีกระแสไฟฟ้ารั่วบริเวณเสาไฟฟ้า โดยมีแรงดันตกคร่อมทั่วช้าง



ประมาณ ๑๕๐ โวลท์ จึงเป็นการกล่าวอ้างฝ่ายเดียวไม่มีความน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตามหากข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า การตายของช่างพังแสงจันทร์เกิดจากกระแสไฟฟ้ารั่วที่บริเวณเสาไฟฟ้าที่ปักอยู่ในพื้นที่ของผู้ร้องสอด ซึ่งถือว่าเป็นทรัพย์สินของผู้ร้องสอด ทั้งหมดยกเว้นเฉพาะมิเตอร์เท่านั้นที่เป็นของผู้ถูกฟ้องคดี การตายของช่างพังแสงจันทร์นั้น อาจเป็นไปได้สองกรณี ดังนี้ ๑. เกิดจากการมีกระแสไฟฟ้ารั่วในบริเวณพื้นที่ที่อยู่แนวคัมพ์ข้างซึ่งเป็นสถานประกอบกิจการของผู้ร้องสอด ๒. ด้วยลักษณะทางกายภาพของช่าง ซึ่งเป็นสัตว์ที่มีรูปร่างใหญ่โต และมีความสูงมากและช่างพังแสงจันทร์ได้มีการยกวงขึ้นและบริเวณปลายของวงช่างไปสัมผัสกับจุดที่มีกระแสไฟฟ้า ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งระบบแรงสูงหรือแรงต่ำบนเสาไฟฟ้าต้นติดตั้งหม้อแปลง ทำให้กระแสไฟฟ้าไหลผ่านตัวช่างลงสู่พื้นดินที่บริเวณแท่งกราวด์ที่ก่อสร้างใหม่ที่ไม่เห็นพื้นดิน หากได้มีการชันสูตรซากช่างจะต้องปรากฏร่องรอยให้เห็นอย่างชัดเจน จึงอาจเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่มีการส่งซากช่างไปชันสูตรหาสาเหตุแห่งการตาย ซึ่งจากเหตุผลในข้อนี้ เจ็ดสมกับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่บรรยายฟ้องว่า ในขณะที่เกิดเหตุนี้ นายอวย ยุรัมย์ บิดาของผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นทนายจ้างและที่ช่างพังแสงจันทร์ในขณะนั้น ได้กระเด็นตกลงไปในป่าห้วยภิรมย์ ได้รับบาดเจ็บโดยมีอาการมีนงงประมาณ ๑๐ ถึง ๑๕ นาที ก่อนที่จะเล่าเหตุการณ์ได้ รวมทั้งมีอาการมีนขาตามร่างกาย ซึ่งหลังจากนั้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขตนาจอมเทียน ได้มาตรวจบริเวณที่เกิดเหตุอ้างว่าไม่พบไฟฟ้ารั่วในบริเวณนั้น ซึ่งถ้าหากการตายของช่างพังแสงจันทร์เกิดจากมีกระแสไฟฟ้ารั่วในบริเวณพื้นที่ที่อยู่แนวคัมพ์ข้างแล้ว ความช่างที่อยู่บนตัวช่างจะไม่ได้รับผลกระทบจากกระแสไฟฟ้ารั่วแต่อย่างใด เนื่องจากตามหลักวิชาการแล้ว กระแสไฟฟ้าย่อมไหลในที่มีความต้านทานต่ำกว่าเสมอ ดังนั้น กระแสจะไหลผ่านตัวช่างได้สะดวกกว่าที่จะไหลผ่านความต้านทานอีกทางหนึ่ง เนื่องจากจุดสัมผัสระหว่างความช่างกับตัวช่างนั้นไม่น้อยมาก อีกทั้งผิวหนังของตัวช่างที่หยาบกร้าน มีความต้านทานสูงเป็นตัวนำกระแสไฟฟ้าไม่ได้ ดังนั้น จึงอาจเป็นไปได้ที่ช่างพังแสงจันทร์ตายเนื่องจากสาเหตุนี้

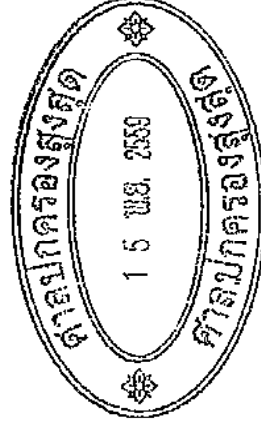
สำหรับค่าทดแทนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเรียกร้องมาจำนวน ๘๐๐,๐๐๐ บาท นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า สูงเกินความเป็นจริง เนื่องจากช่างพังแสงจันทร์มีอายุถึงวันเกิดเหตุประมาณ ๕๐ ปี ตามรายงานข่าวที่ปรากฏตามสื่อมวลชนออนไลน์ทางอินเตออร์เน็ต และรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์แนวหน้า วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และข่าวประชาสัมพันธ์ของคนเมืองชด วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ มิใช่มีอายุ ๓๗ ปี ตามที่ปรากฏในคำฟ้องแต่อย่างใด



ซึ่งถือได้ว่า...

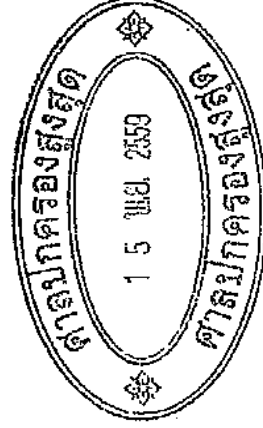
ซึ่งถือได้ว่า ช่างพึงแสงจันทร์มีอายุมากและอยู่ในช่วงปลายของอายุช่างโดยเฉลี่ยแล้ว เนื่องจากสถิติอายุเฉลี่ยของช่างไทยนั้นมีอายุประมาณ ๖๐ ปี ดังนั้น ค่าทดแทนการตายของช่างพึงแสงจันทร์ ในเหตุการณ์ครั้งนี้ หากต้องมีส่วนต้องรับผิดชอบอย่างมาก ก็ไม่ควรเกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนกรณีที่เจ้าหน้าที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้ติดต่อกับผู้ฟ้องคดีทั้งสองเพื่อจ่ายเงินช่วยเหลือบางส่วนนั้น มิใช่เพราะว่าเป็นความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดี แต่เป็นเพียงการจ่ายเงินช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้กับผู้ฟ้องคดีทั้งสองเท่านั้น

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นคำแถลงเพิ่มเติมประกอบคำฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓ ผู้สื่อข่าวท้องถิ่นได้ติดต่อบริษัทหน่วยงานภาคเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญเรื่องระบบไฟฟ้าแรงสูง เพื่อมาตรวจสอบหากกระแสไฟฟ้ารั่วในบริเวณที่เกิดเหตุ หน่วยงานดังกล่าวได้เข้ามาตรวจสอบพบว่า สายไฟฟ้าที่ใช้งานอยู่มีสภาพชำรุด และไม่มีให้เลือกขึ้นไปตามเสาไฟฟ้า จนถึงบริเวณหม้อแปลงไฟฟ้าที่ติดตั้งอยู่บนเสาไฟฟ้า อันเป็นสาเหตุให้เกิดกระแสไฟฟ้ารั่วลงดิน นอกจากนี้ แท่งการวางตัวของหม้อแปลงไฟฟ้ามีสภาพโผล่อยู่เหนือพื้นดิน ซึ่งตามมาตรฐานระบุว่า แท่งการวางตัวควรอยู่ต่ำกว่าพื้นดิน ๕๐ เซนติเมตร และหน่วยงานดังกล่าวได้วัดแรงดันช่วงก้าว หรือแรงดันตกคร่อมแท่งข้างขณะเกิดไฟฟ้ารั่วได้สูงถึง ๑๕๐ โวลท์ ซึ่งจากการทดสอบปริมาณแรงดันช่วงก้าวที่เกิดขึ้น สามารถทำให้หลอดไฟฟ้าสว่างได้ ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ทางหน่วยงานเอกชนได้เดินทางมาตรวจสอบอีกครั้ง พบว่าที่เสาไฟฟ้าต้นดังกล่าวไม่มีกระแสไฟฟ้ารั่วแล้ว แต่พบว่ายังมีสายไฟฟ้าก่อนเข้ามิเตอร์ชำรุดอยู่หลายจุด ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบ เนื่องจากอาจเกิดกระแสไฟฟ้ารั่วขึ้นอีกในวันที่มีฝนตก นอกจากนี้ หน่วยงานภาคเอกชนดังกล่าวได้ทำการวัดค่าความต้านทานดินของสายของดินได้เท่ากับ ๑๒ โอห์ม ซึ่งเกินค่ามาตรฐานของผู้ถูกฟ้องคดี ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การที่แรงดันคร่อมตัวช่วงมีค่าสูงจนเป็นสาเหตุให้ช่างถึงแก่ความตาย เกิดจากกระแสไฟฟ้ารั่วไหลภายในแคมป์ช่าง นั้น จากการตรวจสอบโดยการจำลองกระแสไฟฟ้ารั่วไหลตามจุดต่างๆ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งไว้ แล้วทำการวัดแรงดันตกคร่อมแท่งข้างที่จุดที่เกิดเหตุ พบว่าแรงดันตกคร่อมแท่งข้างมีค่าอยู่ในช่วง ๒๐ ถึง ๔๐ โวลท์ เท่านั้น ที่เป็นเช่นนั้นเพราะว่า ค่าความต้านทานดินของสายดินบริเวณที่เกิดไฟฟ้ารั่วไหลในแคมป์ช่างมีค่าสูง จึงทำให้แรงดันช่วงก้าวบริเวณเสาไฟฟ้ามีค่าไม่สูงมาก ซึ่งไม่ได้มีค่าสูงถึง ๑๕๐ โวลท์ตามที่ได้มาตรวจสอบครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓๑



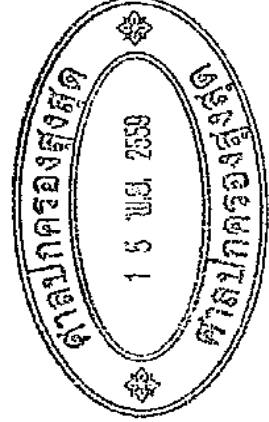
มกราคม ๒๕๕๓ ดังนั้น จึงเป็นไปได้ที่จะมีแรงดันตกคร่อมทำข้างสูงถึง ๑๕๐ โวลต์ โดยเกิดจากการเสไฟฟ้ารั่วไหลภายในแค้มป์ช้าง เนื่องจากค่าความต้านทานดินบริเวณที่เกิดไฟฟ้าวรั่วไหลในแค้มป์ช้าง มีค่าสูงกว่าค่าความต้านทานดินบริเวณที่เสไฟฟ้ามาก

ทฤษฎีการเกิดแรงดันช่วงก๊าวหรือในที่นี่คือ แรงดันตกคร่อมเท้าช้าง จะเกิดขึ้นเมื่อมีกระแสไฟฟ้ารั่วลงสู่ดิน กระแสไฟฟ้าจะแผ่กระจายออกไปทุกทิศทางทางในดิน ซึ่งความต้านทานจะทำให้เกิดความต่างศักย์ระหว่างจุดใด ๆ บนพื้นดิน โดยหากสองจุดนั้นมีระยะห่างเท่ากับ ๑ เมตร จะเรียกแรงตันทันนั้นว่า แรงดันช่วงก๊าว หรือในกรณีนี้คือ ช่วงก๊าวของช้าง ซึ่งจะเกิดความต่างศักย์ระหว่างเท้าหน้ากับเท้าหลังของช้าง ที่มีระยะห่างประมาณ ๒ เมตร โดยยังมีระยะช่วงก๊าวกว้าง ก็จะมีอัตราความมากขึ้น เนื่องจากแรงดันช่วงก๊าวที่ตกคร่อมขาหน้า และขาหลังมีค่าเพิ่มขึ้น แรงดันช่วงก๊าวจะเป็นอัตราโดยตรงได้ โดยขึ้นอยู่กับแรงดันช่วงนั้นว่า จะทำให้เกิดกระแสไฟฟ้าไหลผ่านร่างกายเกิดขึ้นอันตรายหรือไม่ ซึ่งการเกิดแรงดันช่วงก๊าวอาจเกิดได้ทั้งกรณีที่มีการรั่วของกระแสไฟฟ้าลงดินที่เสไฟฟ้าบริเวณที่ช้างตาย หรือเกิดจากไฟฟ้ารั่วลงดินทางด้านผู้ใช้ไฟฟ้า โดยในกรณีเกิดจากไฟฟ้ารั่วลงดินทางด้านผู้ใช้ไฟฟ้า ระดับแรงดันของแรงดันช่วงก๊าวที่เกิดขึ้นตรงจุดที่ไฟฟ้ารั่วลงดินกับจุดที่ช้างตาย จะมีความสัมพันธ์กันคือ หากค่าความต้านทานดินของสายของดินเท่ากันทั้งจุดที่เกิดไฟฟ้าวรั่ว ด้านผู้ใช้ไฟฟ้ากับจุดที่ช้างตายแรงดันช่วงก๊าวที่ระยะ ๒ เมตร จะมีค่าเท่ากันคือ ๑๑๐ โวลต์ (ในระบบ ๒๒๐ โวลต์) ซึ่งข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อเกิดไฟฟ้าวรั่วที่ภายในบริเวณแค้มป์ช้าง ค่าความต้านทานดินของสายของดิน ผังแค้มป์ช้างมีค่าสูงกว่าด้านเสหม้อแปลงไฟฟ้า มีผลให้แรงดันช่วงก๊าวที่ผังแค้มป์ช้างสูงกว่าด้านเสหม้อแปลงไฟฟ้า โดยจากการทดลอง พบว่าแรงดันช่วงก๊าวที่เสหม้อแปลงไฟฟ้าจะอยู่ในช่วง ๒๐ ถึง ๔๐ โวลต์ ส่วนที่ผังแค้มป์ช้าง จะอยู่ในช่วง ๑๘๐ ถึง ๒๐๐ โวลต์ แสดงว่าหากเกิดไฟฟ้าวรั่วด้านผังแค้มป์ช้าง จะไม่มีโอกาสทำให้เกิดแรงดันช่วงก๊าว ที่เสไฟฟ้าสูงถึง ๑๕๐ โวลต์ แต่หากเกิดไฟฟ้าวรั่วด้านเสหม้อแปลงไฟฟ้า จะสามารถเกิดแรงดันช่วงก๊าวที่เสไฟฟ้าสูงถึง ๑๕๐ โวลต์ได้ ทั้งนี้ การเกิดแรงดันตกคร่อมเท้าช้างสูงถึง ๑๕๐ โวลต์ ในบริเวณพื้นที่ที่เป็นดินทราย ซึ่งมีค่าความต้านทานดินสูง นั้น มีความเป็นไปได้สูงที่จะเกิดจากการกระแสไฟฟ้ารั่วลงดิน บริเวณเสหม้อแปลงไฟฟ้า ประกอบกับในบริเวณนั้น มีต้นไม้เลื้อยตามเสไฟฟ้าไปยังหม้อแปลงไฟฟ้าอยู่เป็นจำนวนมาก และมีสภาพแห้งตายเนื่องจากกระแสไฟฟ้ารั่วไหลผ่านลงดิน และตรวจพบว่าฉนวนไฟฟ้ามีสภาพชำรุด ประกอบกับในวินาทีเกิดเหตุ เสหม้อแปลงไฟฟ้า



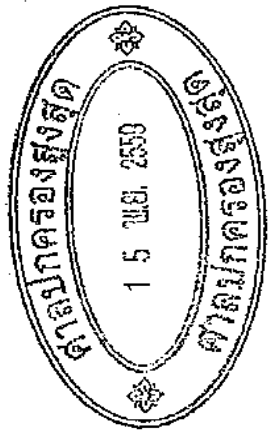
มีสภาพเบี่ยงและ เนื่องจากฝนที่ตกลงมา จึงเป็นสาเหตุให้เกิดกระแสไฟฟ้ารั่วไหลได้ง่าย
 หลังจากเกิดเหตุ ผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้ามาตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงบริเวณเสาหม้อแปลง
 ไฟฟ้าเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดไฟฟ้ารั่วที่เสาหม้อแปลงไฟฟ้ายีก และต่อมา จึงปฏิเสธว่าสาเหตุ
 ที่ช่างพังแสงจันทร์ตายเกิดจากกระแสไฟฟ้ารั่วภายในแคมพ์ซ้าง ไม่ใช่ที่เสาหม้อแปลงไฟฟ้า
 ทั้งนี้ ปัจจุบันไม่พบกระแสไฟฟ้าบริเวณเสาหม้อแปลงไฟฟ้าแล้ว จึงเป็นการยืนยันว่า
 ช่างพังแสงจันทร์ตายเนื่องจากกระแสไฟฟ้ารั่วที่เสาหม้อแปลงไฟฟ้าไม่ใช่ในแคมพ์ซ้าง

ผู้ร้องสอดให้การว่า ผู้ร้องสอดมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย จดทะเบียน
 ณ สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนจังหวัดชลบุรี กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ใช้ชื่อ
 บริษัท แคมพ์ซ้าง จำกัด มีวัตถุประสงค์หลักให้บริการแก่ภัทของเที่ยว การแสดง การละเล่น
 หนึ่งหลังซ้าง และการแสดงโชว์ของสัตว์ และคนประเภทต่างๆ มีสำนักงาน ตั้งอยู่ที่ ๖๐/๔๐
 หมู่ที่ ๑ ตำบลนาจอมเทียน อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เริ่มทำธุรกิจเมื่อประมาณเดือน
 มิถุนายน ๒๕๕๓ ได้ยื่นคำร้องขออนุญาตใช้ไฟฟ้าต่อผู้ถูกฟ้องคดี โดยเริ่มแรกได้ขออนุญาต
 ติดตั้งหม้อแปลงขนาด ๕๐ KVA ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีก็เป็นผู้ติดตั้งหม้อแปลงดังกล่าวให้แก่
 ผู้ร้องสอด ต่อมา เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้ร้องสอดพบปัญหาไฟฟ้าตกบ่อยครั้ง
 มีอุบัติเหตุฟ้าผ่าบริเวณหม้อแปลง เป็นเหตุทำให้หม้อแปลงชำรุดเสียหาย ผู้ร้องสอดจึงแจ้ง
 ให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการตรวจสอบแก้ไขความเสียหายที่เกิดขึ้น ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้
 ตรวจสอบและแนะนำว่า จะต้องเปลี่ยนหม้อแปลงให้มีขนาดใหญ่ขึ้น ผู้ร้องสอดจึงแจ้งให้
 ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการติดตั้งหม้อแปลงขนาด ๑๐๐ KVA ให้แก่ผู้ร้องสอด หลังจากนั้น
 เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้ามาดำเนินการติดตั้งหม้อแปลงให้แก่ผู้ร้องสอด โดยเสีย
 ค่าใช้จ่ายเป็นค่าหม้อแปลง ค่าเดินสายไฟประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ผู้ร้องสอดไม่มีความรู้
 ความเชี่ยวชาญทางด้านไฟฟ้า จึงมีอาการติดตั้งหม้อแปลงได้โดยพลการ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดี
 กล่าวอ้างแต่อย่างใด ภายหลังจากติดตั้งหม้อแปลงดังกล่าวแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ
 แจ้งให้ผู้ร้องสอดวางเงินประกันหม้อแปลงเพิ่มหลายครั้ง การนี้จึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ
 มาโดยตลอดว่า ผู้ร้องสอดได้มีการเปลี่ยนขนาดหม้อแปลงจาก ๕๐ KVA เป็น ๑๐๐ KVA
 ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๓ ช่างพังแสงจันทร์ซึ่งเป็นช่างที่ให้บริการนักท่องเที่ยว
 อยู่กับผู้ร้องสอด เดินผ่านสายไฟฟ้าซึ่งใกล้กับจุดที่ผู้ถูกฟ้องคดีเข้ามาติดตั้งหม้อแปลง
 ขนาด ๑๐๐ KVA โดยช่วงดังกล่าวมีกระแสไฟฟ้ารั่ว จนเป็นเหตุให้ช่างพังแสงจันทร์ล้มลง
 และตายในเวลาต่อมา ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓ หน่วยงานภาคเอกชนที่มี



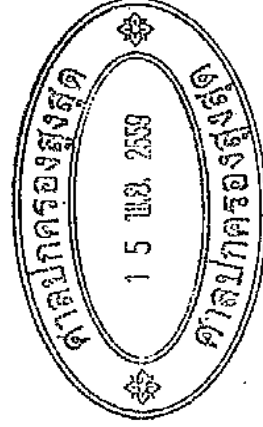
ความรู้ความเชี่ยวชาญ ได้เข้ามาตรวจสอบพื้นที่พบว่า มีกระแสไฟฟ้ารั่ว และจำนวนไฟฟ้า
 ชั่วครุหลายจุด ซึ่งบางจุดเป็นสายไฟฟ้ที่ต่อเข้ากับมิเตอร์ และได้ทำการวัดค่าความต้านทานดิน
 ของสายของดินได้ระดับ ๑๒ โอห์ม ซึ่งถือว่าเป็นค่ามาตรฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
 ทั้งนี้ ช่างฟังแสงจันทร์ขณะที่ยังรับงานให้แก่ผู้ร้องสอด จะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ๗,๐๐๐ บาท
 นอกจากนี้ จะได้ค่าบริการจากนักห้องที่ยาวเฉลี่ยประมาณวันละ ๓๐๐ บาท และรับค่าเที่ยว
 ๖๐๐ ถึง ๗๐๐ บาท ต่อสัปดาห์ ซึ่งค่าเสียหายทั้งหมดเป็นไปตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี
 อย่างไรก็ตาม ขณะเกิดเหตุอยู่นอกเวลางานที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองสามารถนำช่างฟังแสงจันทร์
 ไปพักที่ใดก็ได้ ดังนั้น การที่ควาญช่างนำช่างฟังแสงจันทร์ไปตรวจสุขภาพแล้วเกิดไฟฟ้ารั่ว
 จากหม้อแปลง จึงไม่เกี่ยวข้องกับผู้ร้องสอดแต่อย่างใด ผู้ร้องสอดจึงไม่ต้องรับผิดชอบ
 ในค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเรียกร้อง แต่ในการขอใช้ไฟ การติดตั้งหม้อแปลง
 ก่อนจะมีการจ่ายไฟ ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องส่งเจ้าหน้าที่มาทำการตรวจสอบให้ได้คุณภาพ
 และมีความปลอดภัยได้มาตรฐานตามหลักเกณฑ์ของการไฟฟ้า ซึ่งหม้อแปลงเป็นทรัพย์สิน
 ของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ร้องสอดเพียงแต่จ่ายเงินประกัน และเมื่อเลิกใช้ไฟฟ้า ผู้ถูกฟ้องคดี
 มีหน้าที่มารับหม้อแปลงคืน และคืนเงินประกันให้แก่ผู้ร้องสอดเท่านั้น ความเสียหายที่เกิดขึ้นครั้งนี้
 จึงเป็นความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งหมดแต่เพียงฝ่ายเดียว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิด
 ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองคัดค้านคำให้การว่า ในวันเกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี
 ได้เข้าตรวจสอบพื้นที่และแจ้งว่าไม่มีกระแสไฟฟ้ารั่ว แต่ต่อมาเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม
 ๒๕๕๓ หน่วยงานเอกชน ร้อยตำรวจโท อานนท์ อนิทรพงษ์ พร้อมผู้สื่อข่าวได้เข้าตรวจสอบ
 พื้นที่กลับพบว่า ระยะห่างเท่ากับระยะห่างกับหลังซัง มีแรงดันตกคร่อมที่พื้นดิน ๑๕๐ โวลท์
 ซึ่งเมื่อนำแรงดันดังกล่าวต่อไปยังพัดลม สามารถทำให้พัดลมหมุนได้ แรงดันดังกล่าว
 จึงเป็นเหตุให้ช่างตาย ส่วนการดูแลระบบไฟฟ้า นั้น ตามข้อ ๒๒๒ ของระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
 ว่าด้วยการใช้ไฟฟ้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดว่า ระบบไฟฟ้าที่ก่อสร้างและติดตั้งอยู่
 ภายในเขตที่ดินที่ใช้ไฟฟ้า รวมทั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าภายในที่นำมาก่อสร้าง และติดตั้งจากมิเตอร์ไป
 จนถึงภายในสถานที่ใช้ไฟฟ้า ถือเป็นทรัพย์สินของผู้ใช้ไฟฟ้า ผู้ใช้ไฟฟ้าต้องเป็นผู้รับผิดชอบ
 และบำรุงรักษาเอง เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นอย่างอื่น ซึ่งตามระเบียบดังกล่าว อุปกรณ์ไฟฟ้า
 ภายในที่นำมาก่อสร้าง และติดตั้งจากมิเตอร์ไปจนถึงภายในสถานที่ใช้ไฟฟ้า เป็นทรัพย์สิน
 ของผู้ใช้ไฟฟ้า ด้วยเหตุดังกล่าว พิวส์แรงสูง หม้อแปลงไฟฟ้า มิเตอร์ รวมทั้งเสาไฟฟ้า



/จึงเป็น...

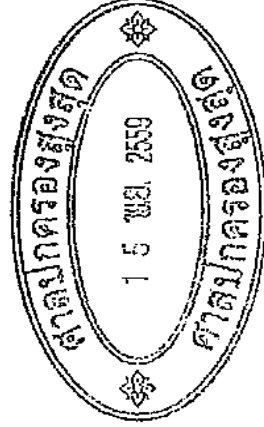
จึงเป็นความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะต้องบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพปลอดภัยในการใช้งาน และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะอนุญาตให้จ่ายไฟฟ้าให้ผู้ใช้ไฟฟ้าได้ จะต้องทำการตรวจสอบความถูกต้องก่อน ไม่ว่าจะเป็นกรณีที่ผู้ร้องสอดเป็นผู้ดำเนินการติดตั้ง หรือผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้ติดตั้งก็ตาม ดังนั้น เมื่อเกิดเหตุการณ์กระแสไฟฟ้าบริเวณเสาไฟฟ้า จนเป็นเหตุให้ผู้ข้างตาย จึงเป็นความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และผู้ถูกฟ้องคดีต้องเป็นผู้รับผิดชอบชดใช้ค่าทดแทนให้กับผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ส่วนวัตถุประสงค์ของการต่อลงดิน สำหรับหม้อแปลงระบบจำหน่ายมี ๒ เหตุผล คือ ๑. ป้องกันแรงดันไฟฟ้าสูงจากขดลวดหม้อแปลง ด้านแรงสูงมาทำอันตรายต่ออุปกรณ์ไฟฟ้าและคน ๒. เพื่อตรวจสอบการชำรุดของสายไฟฟ้า ส่วนวัตถุประสงค์ของการทำให้ค่าความต้านทานดินมีค่าต่ำ เพื่อลดความรุนแรงที่คนจะได้รับ เมื่อมีการรั่วของกระแสไฟฟ้า ซึ่งในพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ราบ จึงไม่จำเป็นต้องการต่อลงดิน ประกอบกับบริเวณดังกล่าวมีนักท่องเที่ยวมาก จึงควรกำหนดค่าความต้านทานของสายดินไม่เกิน ๕ โอห์ม เพื่อความปลอดภัยของช่าง ความยุ่งยาก และนักท่องเที่ยวนั้น หากมีกระแสไฟฟ้ารั่วภายในแคมป์ช่าง ช่างจะตายในบริเวณพื้นที่นั้น และไม่สามารถส่งผลทำให้เกิดแรงดัน ๑๕๐ โวลท์ ที่บริเวณโคเนเสาไฟฟ้าอันเป็นสาเหตุการตายของช่างได้ สำหรับกรณีการเปลี่ยนขนาดหม้อแปลงไฟฟ้า นั้น เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้เกิดเหตุไฟฟ้าทำให้เกิดหม้อแปลงขนาด ๕๐ KVA เดิม ชำรุด ผู้ร้องสอดจึงแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ และดำเนินการแก้ไข ซึ่งภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ดำเนินการเปลี่ยนหม้อแปลงจากขนาด ๕๐ KVA เป็นขนาด ๑๐๐ KVA แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้แจ้งให้ผู้ร้องสอดเพิ่มเงินค่าประกันการใช้ไฟอีกจำนวน ๔๑,๒๐๐ บาท ทั้งนี้ การเปลี่ยนขนาดหม้อแปลงดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีได้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ร้องสอด อันแสดงถึงการอนุญาตและการผ่านขั้นตอนการตรวจสอบการติดตั้งหม้อแปลง ๑๐๐ KVA แล้ว ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าผู้ร้องสอดไม่แจ้งการเปลี่ยนหม้อแปลงจาก ๕๐ KVA เป็น ๑๐๐ KVA จึงเป็นความผิดพลาดในขั้นตอน และวิธีการดำเนินการดำเนินงานของผู้ถูกฟ้องคดีเอง สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเรียกร้องสูงเกินความจริง เนื่องจากช่างพังแสงจันทร์มีอายุประมาณ ๕๐ ปี ตามรายงานข่าวที่ปรากฏตามสื่อมวลชนออนไลน์ นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชี้แจงว่า ในวันเกิดเหตุ นักข่าวได้สัมภาษณ์ นายอภัย ยุรัมย์ย์ ผู้เป็นความทุกข์ มีเจ้าของช่างซึ่งนายอภัยไม่ทราบอายุที่แท้จริงของช่างพังแสงจันทร์ ประกอบกับอยู่ในอาการตกใจ และเสียใจจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจึงตอบผิดไป ส่วนอายุของช่างพังแสงจันทร์ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง



/ระบุไว้ใน...

ระบุไว้ในคำฟ้องว่ามีอายุ ๓๙ ปี นั้น เป็นการระบุอายุในวันที่ฟ้อง คือ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ โดยหากนับถึงวันตายข้างฝั่งแสงจันทร์จะมีอายุ ๔๑ ปี ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า สภิติข้างไทยจะมีอายุเฉลี่ยประมาณ ๖๐ ปี ก็ไม่มีความจริง เนื่องจากข้างฝั่งบัวหรือบึงทอง ซึ่งทำงานในแคมป์ข้าง ก็มีอายุถึง ๕๙ ปี แต่ก็ยังแข็งแรงและสามารถทำงานได้ ฉะนั้น โดยสถิติข้างไทยจะมีอายุเฉลี่ยประมาณ ๘๐ ถึง ๙๐ ปี

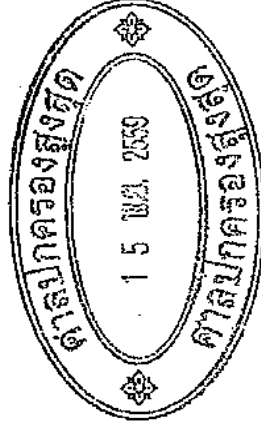
ผู้ถูกฟ้องคดีทำคำแถลงคัดค้านคำแถลงของผู้ฟ้องคดีทั้งสองว่า การตายของข้างฝั่งแสงจันทร์ ไม่ปรากฏหรือมีการพิสูจน์โดยชัดแจ้งว่า มีกระแสไฟฟ้ารั่วลงดินภายในบริเวณพื้นที่ของแคมป์ข้าง ซึ่งเป็นสถานที่ประกอบอาคารของผู้ร้องสอด หรือเกิดจากจุดหรือบริเวณใดแน่ เพียงแต่เป็นการสันนิษฐาน หรือคาดการณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองเท่านั้น แต่จากการตรวจสอบปรากฏว่า สายไฟฟ้าภายในพื้นที่ของผู้ร้องสอด อยู่ในสภาพที่ไม่ปลอดภัย และมีกระแสไฟฟ้าแรงต่ำรั่วลงดินภายในพื้นที่ของผู้ร้องสอดจำนวนมาก จุด ได้แก่ บริเวณเสาเหล็ก ที่ตั้งอยู่ใกล้กับอุโมงค์ข้าง ๒. บริเวณตามแนวถนนไปชายหาดจอมเทียน ห่างจากจุดเกิดเหตุประมาณ ๕๐ เมตร และ ๓. บริเวณโรงเก็บม้าของผู้ร้องสอด ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของผู้ร้องสอด ผู้ร้องสอดจึงมีหน้าที่ต้องบำรุงรักษา ดูแลระบบไฟฟ้าและอุปกรณ์ไฟฟ้าให้มีสภาพที่ปลอดภัยอยู่ตลอดเวลา หากเป็นหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใดไม่ ทั้งนี้ สิ่งที่ชำรุดหรือบกพร่องดังกล่าว ต้องเกิดขึ้นภายหลังจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบตามมาตรฐานแล้ว และเกิดจากการกระทำของผู้ร้องสอด เนื่องจากโดยปกติ การต่อสายเข้าและออกจากรีเตอร์ จะไม่มีการต่อหรือเชื่อมสายก่อนเข้ารีเตอร์ ซึ่งหากมีจุดต่อหรือเชื่อมสายในลักษณะนี้ ย่อมจะไม่ผ่านมาตรฐานการตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดี ส่วนสาเหตุที่ไม่มีจุดต่อสายหรือเชื่อมสายในลักษณะนี้ ก็เพื่อป้องกันการละเมิดการใช้ไฟฟ้าและเพื่อความปลอดภัย ส่วนการที่หน่วยงานเอกชนที่ไม่มีองค์กรใดหรือหน่วยงานใดรับรองเข้ามาตรวจสอบ โดยมีแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องทราบ เพื่อร่วมตรวจสอบ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ข้อสรุปของหน่วยงานดังกล่าว เป็นเพียงการกล่าวอ้างฝ่ายเดียว ไม่มีควมน่าเชื่อถือและมีได้อยู่บนความถูกต้องตามหลักวิชาการ และจริยธรรมทางวิชาชีพ ซึ่งในวันเกิดเหตุปรากฏว่า มีฝนตกหนัก สภาพความด้านทานของดินยอมนแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง เนื่องจากพื้นที่ดินที่มีน้ำท่วมขัง ความด้านทานดินจะต่ำกว่าสภาพพื้นที่แห้ง จึงเห็นได้ว่าข้อโต้แย้งดังกล่าวยังไม่ถูกต้องนัก เนื่องจากยังมีคำอ้างถึงสภาพแวดล้อม และเงื่อนไขข้อเท็จจริงอื่นมาประกอบการพิจารณา แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเกิดกระแส...



จะเกิดกระแสไฟฟ้ารั่วจากบริเวณจุดใดก็ตามในพื้นที่ของผู้ร้องสอด ก็เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากทรัพย์สินภายในบริเวณพื้นที่ที่ผู้ร้องสอดเป็นเจ้าของ ซึ่งมีหน้าที่ดูแลและต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากทรัพย์สินของตนเองเมิตทำให้บุคคลอื่นได้รับความเสียหายทั้งสิ้น ส่วนสภาพการแห้งตายของเถาวัลย์ หรือไม้เลื้อยที่ขึ้นตามเสาไฟฟ้า นั้นอาจแห้งตายได้หลายกรณี อาทิเช่น การแห้งตายเนื่องจากอาจมีกระแสไฟฟ้ารั่วไหลผ่านระยะเวลายาวนาน และมีค่าสูงพอที่ทำให้เถาวัลย์ หรือไม้เลื้อยนั้นแห้งตาย หรือเกิดจากการแห้งตายตามธรรมชาติของไม้ล้มลุก หรือเกิดจากการกระทำของสิ่งมีชีวิต เช่น สัตว์หรือคน ก็ได้ ซึ่งในกรณีนี้ น่าจะเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี เนื่องจากตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติงานในกิจการของผู้ถูกฟ้องคดีในการจัดหาหน่วยการใช้ไฟฟ้า หรือการตรวจสอบระบบจำหน่ายไฟฟ้าก็ได้เวียนย่ำให้เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ออกไปปฏิบัติงาน หากพบเห็นเถาวัลย์หรือไม้เลื้อยขึ้นตามเสาไฟฟ้าหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของระบบจำหน่ายไฟฟ้า ให้ดำเนินการตัด ตีง หรือถอนรากของเถาวัลย์หรือไม้เลื้อยออกเพื่อความมั่นคงและเสถียรภาพของระบบการจ่ายไฟฟ้า อีกทั้งยังปัญหาไฟดับและความเดือดร้อนของประชาชน ซึ่งกรณีนี้ยังเห็นต้นเถาวัลย์หรือไม้เลื้อยอยู่ตามเสาไฟฟ้า ก็เนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถที่นำเอาเถาวัลย์หรือไม้เลื้อยออกได้ เนื่องจากพันเสาไฟฟ้าและอยู่สูง จึงได้แต่ตัด ตีง หรือถอนรากของเถาวัลย์หรือไม้เลื้อยออกเท่านั้น ซึ่งการที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้าไปตรวจสอบและแก้ไขบางจุดที่เห็นว่า อาจเป็นจุดเสี่ยงหรือจุดที่อาจเกิดความปลอดภัยไม่ปลอดภัยอีกในอนาคต เพราะหากเกิดขึ้นอีก มิได้เกิดผลดีหรือเป็นประโยชน์ต่อผู้ใดเลย มีแต่สร้างความขัดแย้ง และกระทบกระเทือนต่อภาพพจน์ของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสาเหตุที่เข้าไปดำเนินการนั้น ก็เนื่องจากผู้ร้องสอดเอง ปลอมปลละเลยไม่บำรุงรักษาบริเวณเสาไฟฟ้าต้นติดตั้งหม้อแปลง ซึ่งถือว่าเป็นทรัพย์สินของตนเองให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยทั้งต่อระบบการจ่ายไฟฟ้าและบุคคลภายนอก หากใช้เพื่อป้องกันหรือความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดี

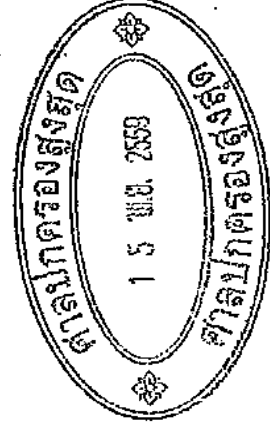
แต่อย่างไร

ผู้ถูกฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ร้องสอดว่า ผู้ร้องสอดได้ยื่นคำร้องขอขยายเขตระบบจำหน่ายแรงสูงกับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอบางละมุง ซึ่งเป็นหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดี ตามคำร้องขอขยายเขตลำดับที่ ๐๓ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๓ ขอดัดตั้ง



/หม้อแปลงขนาด...

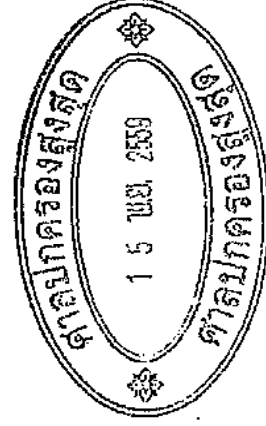
หม้อแปลงขนาด ๕๐ KVA ซึ่งผู้ร้องสอดขอเป็นผู้จัดหาหม้อแปลง ตลอดจนดำเนินการก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงสูง และติดตั้งหม้อแปลงภายในเขตที่ดินของผู้ร้องสอดเองทั้งหมด โดยมีนายสถาป น้อมนำชัย วิศวกรผู้ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบการควบคุมประเภทสามัญวิศวกร สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า แขนงไฟฟ้ากำลัง เป็นผู้ออกแบบและควบคุมการก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงสูง ระบบ ๒๒ เควี และติดตั้งหม้อแปลง ๓ เฟส ๒๒,๐๐๐ - ๕๐๐/๒๓๐ โวลท์ ขนาด ๕๐ KVA จำนวน ๑ เครื่อง ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบเอกสารประกอบคำร้องขอขยายเขตแล้ว อนุมัติให้ผู้ร้องสอดเป็นผู้ดำเนินการก่อสร้างระบบจำหน่ายภายในเองได้ ตามบันทึกอนุมัติที่ ก.๒ - บอ./๔๘๒ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๓ หลังจากผู้ร้องสอดดำเนินการก่อสร้างระบบจำหน่ายภายในแล้วเสร็จ เจ้าหน้าที่ของผูถูกฟ้องคดีได้ไปตรวจสอบมาตรฐานการก่อสร้างระบบจำหน่าย การติดตั้งหม้อแปลง ตลอดจนระบบป้องกันหม้อแปลงก่อนจ่ายกระแสไฟฟ้าแล้วเห็นว่า ถูกต้องตามข้อกำหนด ดังนั้น ข้อกล่าวอ้างของผู้ร้องสอดที่ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้จำหน่ายหม้อแปลงขนาด ๕๐ KVA มาติดตั้งให้ นั้นไม่เป็นความจริง แต่อย่างไรก็ดี ส่วนในการขอเพิ่มขนาดหม้อแปลง ผู้ร้องสอดต้องยื่นคำร้องขอเพิ่มขนาดหม้อแปลงตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะได้ตรวจสอบมาตรฐานการติดตั้ง และด้านความปลอดภัยก่อน รวมถึงเพื่อขออนุมัติปรับราคาการใช้จ่ายและจ่ายกระแสไฟฟ้า ซึ่งหากว่าผู้ถูกฟ้องคดีรับเป็นผู้ดำเนินการให้กับผู้ร้องสอดจริง ผู้ร้องสอดจะต้องชำระค่าใช้จ่ายในการเพิ่มขนาดหม้อแปลง ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะดำเนินการให้และผู้ถูกฟ้องคดีต้องออกไปเสร็จรับเงินค่าใช้จ่ายในการดำเนินการให้แก่ผู้ร้องสอดไว้เป็นหลักฐาน มิใช่ชำระค่าใช้จ่ายเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด ดังนั้น ในกรณีนี้ผู้ร้องสอดจึงเป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนหม้อแปลงขนาด ๕๐ KVA มาเป็นหม้อแปลงขนาด ๑๐๐ KVA เองโดยพลการ และมีได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ ส่วนหนึ่งสื่อแจ้งขอให้เพิ่มวงเงินประกันการใช้ไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีจำนวน ๓ ฉบับ นั้น เป็นการเรียกเก็บเงินค่าประกันการใช้ไฟฟ้าเพิ่ม อันมีสาเหตุเนื่องจากปริมาณการใช้ไฟฟ้าของผู้ร้องสอดในรอบปีที่ผ่านมา เพิ่มสูงขึ้นจนเข้าหลักเกณฑ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ผู้ร้องสอดจะต้องเพิ่มวงเงินการรับประกันการใช้ไฟฟ้า เนื่องจากวงเงินค่าประกันเดิมมีจำนวนไม่ครอบคลุมกับค่าไฟฟ้าประกันเดือนของผู้ร้องสอดตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด ดังจะเห็นได้จาก การขอให้เพิ่มวงเงินค่าประกันไม่เท่ากันในแต่ละปี เนื่องจากปริมาณการใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มสูงขึ้นในแต่ละปีไม่เท่ากัน แต่ก็เป็นกรณีการเรียกเก็บเงินค่าประกันเพิ่ม



ตามขนาดหม้อแปลงที่เพิ่มขึ้น ผู้ถูกฟ้องคดีต้องเรียกเก็บเพิ่มเป็นจำนวนที่แน่นอน และต้องเรียกเก็บเท่ากับทุกฉบับ ส่วนประเด็นที่ผู้ร้องสอดกล่าวอ้างว่า หน่วยงานภาคเอกชนได้ทำการวัดค่าความต้านทานของสายดินที่แห่งกราวด์ซึ่งโผล่อยู่เหนือพื้นดินปรากฏว่า ได้ค่า ๑๒ โอห์ม ซึ่งเกินค่ามาตรฐานของผู้ถูกฟ้องคดี นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีขอชี้แจงว่า แห่งกราวด์ดังกล่าว ผู้ร้องสอดเป็นผู้ดำเนินการเอง ส่วนค่าความต้านทานดินของสายดิน ตามมาตรฐานของผู้ถูกฟ้องคดี นั้น แต่ละจุดโดยทั่วไปไม่เกิน ๕ โอห์ม แต่ในพื้นที่ที่ยากแก่การต่อลงดิน ค่าความต้านทานของสายดินแต่ละจุดยอมให้มีค่าไม่เกิน ๒๕ โอห์ม ดังนั้น ค่าความต้านทานดินของสายดินที่วัดค่าได้ ๑๒ โอห์ม จึงไม่เกินกว่ามาตรฐานที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดแต่อย่างใด

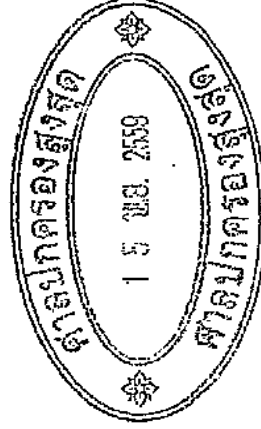
ผู้ร้องสอดได้ยื่นคำแถลงต่อศาลปกครองชั้นต้นว่า ตามที่ศาลมีคำสั่งให้ผู้ร้องสอดจัดตั้งสำเนาเอกสารพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวอ้าง อาทิเช่น สำเนาใบเสร็จรับเงินที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการดำเนินการติดตั้งหม้อแปลงขนาด ๑๐๐ KVA ที่ได้ชำระเงินประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือหลักฐานอื่น นั้น ผู้ร้องสอดไม่สามารถรวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการจ่ายเงินค่าติดตั้งหม้อแปลงขนาด ๑๐๐ KVA ให้แก่ศาลได้ เนื่องจากช่วงเวลาที่ดำเนินการติดตั้งหม้อแปลงขนาด ๑๐๐ KVA ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๘ จนถึงปัจจุบัน ได้ล่วงมาเป็นเวลานานแล้ว สำหรับการติดตั้งหม้อแปลง ขนาด ๑๐๐ KVA นั้น จะต้องติดต่อกับหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดี พร้อมทั้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีจัดหาหม้อแปลง สายไฟ หรือชุดอุปกรณ์การติดตั้งให้ทั้งหมด ทั้งภายหลังจากติดตั้งผู้ถูกฟ้องคดีก็ทราบมาโดยตลอดไม่เคยโต้แย้งหรือคัดค้านเกี่ยวกับการติดตั้งหม้อแปลงขนาด ๑๐๐ KVA จากผู้ร้องสอดเลย ทั้งภายหลังจากการติดตั้ง ก็มีการแจ้งให้ผู้ร้องสอดวางเงินประกันเพิ่มเติม และอนุญาตให้มีการใช้ไฟเผาโดยตลอด ไม่เคยมีการตัดไฟ

ผู้ร้องสอดให้การเพิ่มเติมว่า สาเหตุที่ช่างพังแสงจันทร์ตาย นั้น ชัดเจนว่าเกิดจากกระแสไฟฟ้ารั่ว ซึ่งโดยหลักทั่วไป กระแสไฟฟ้าย่อมเป็นของผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ตรวจสอบควบคุมดูแล และยอมรับรู้ว่า แต่ละบ้านมีการใช้ไฟฟ้าอย่างไร เพียงใด มีการระงับการจ่ายไฟ หรือมีการรั่วของกระแสไฟฟ้าบริเวณใดบ้าง ซึ่งแม้ในคำร้องขอขยายเขตในการติดตั้งหม้อแปลงขนาด ๕๐ KVA ของผู้ร้องสอดจะระบุว่า ผู้ร้องสอดเป็นผู้จัดหาหม้อแปลงเอง แต่หม้อแปลงดังกล่าวก็จะต้องผ่านการตรวจสอบจากผู้ถูกฟ้องคดีเสียก่อนจึงจะติดตั้งได้ และภายหลังจากการติดตั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีก็จะต้องส่งเจ้าหน้าที่มาตรวจสอบการติดตั้งทั้งหมด จึงอนุมัติจ่ายกระแสไฟฟ้าแก่ผู้ร้องสอดได้ ส่วนสาเหตุที่ผู้ร้องสอด



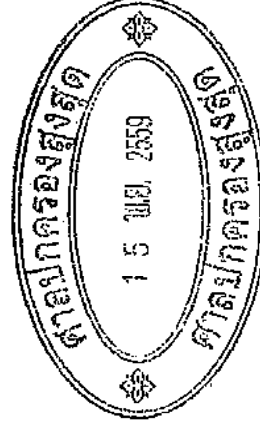
ต้องเปลี่ยนหม้อแปลงขนาดจาก ๕๐ KVA มาเป็นขนาด ๑๐๐ KVA เนื่องจากในช่วง
ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้เกิดเหตุฟ้าผ่าตรงบริเวณหม้อแปลง ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับ
ระบบไฟ จึงให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการติดตั้งหม้อแปลงขนาด ๑๐๐ KVA ให้แก่ผู้ร้องสอด
ซึ่งหากผู้ร้องสอดติดตั้งหม้อแปลงขนาด ๑๐๐ KVA โดยพลการจริง ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมทราบ
อย่างแน่นอน เพราะปริมาณการใช้ไฟฟ้าของผู้ร้องสอดจะต้องเพิ่มขึ้นจากเดิมมาก
แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ไม่เคยมีการแจ้งระงับการใช้ไฟฟ้า แต่กลับปล่อยให้ผู้ร้องสอดใช้ไฟฟ้า
ทั้งยังมีมีการเรียกเก็บค่าใช้ไฟฟ้ากับผู้ร้องสอดตามปกติ ประกอบกับการที่ผู้ถูกฟ้องคดี
มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ แจ้งให้ผู้ร้องสอดวางเงินประกันหม้อแปลงเพิ่ม
ย่อมแสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่า ผู้ร้องสอดได้ใช้ไฟฟ้ามากเกินไปกว่าหม้อแปลง
ขนาด ๕๐ KVA ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจปฏิเสธว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ทราบถึงการเปลี่ยน
ขนาดหม้อแปลงดังกล่าวได้ นอกจากนี้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีปล่อยให้ผู้ร้องสอดใช้
ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องตรวจสอบเสียก่อนว่า กระแสไฟฟ้าดังกล่าวมีการรั่วหรือไม่ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดี
ไม่ดำเนินการตรวจสอบ ทั้งที่เป็นหน้าที่การตรวจสอบของผู้ถูกฟ้องคดีโดยตรง และต่อมา
เกิดความเสียหายขึ้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า ทรัพย์สินของผู้ใช้ไฟฟ้า ซึ่งผู้ร้องสอดในฐานะ
ผู้ใช้ไฟฟ้า ต้องเป็นผู้รับผิดชอบและบำรุงรักษาเอง เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นอย่างอื่น
ตามข้อ ๒๒.๒ ของระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยการใช้ไฟฟ้าและะบริการ
พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น ได้แก่ ๑. ระบบจำหน่ายไฟฟ้าและระบบไฟฟ้าภายในที่ก่อสร้างและ
ติดตั้งอยู่ในเขตที่ดินที่ใช้ไฟ และ ๒. รวมทั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าที่นำมาก่อสร้างและติดตั้งต่อจาก
มิเตอร์ไปจนถึงภายในสถานที่ใช้ไฟฟ้า ส่วนผู้ฟ้องคดีทั้งสองเป็นเพียงเจ้าของช่างที่นำช่าง
เข้ามารับจ้างบริการให้กับนักท่องเที่ยวในพื้นที่ของผู้ร้องสอด มิใช่เป็นเจ้าของสถาน
ประกอบการและระบบไฟฟ้าแต่อย่างใด จึงเป็นไปไม่ได้ที่จะล่วงรู้และกล่าวอ้างข้อเท็จจริงว่า
ได้มีการแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบว่า มีเหตุไฟฟ้าทำให้เกิดขึ้นทำให้หม้อแปลงขนาด ๕๐ KVA
ชำรุดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นการขัดแย้งกับค่าแถลงของผู้ร้องสอดที่ว่า ได้เปลี่ยนหม้อแปลง
จากขนาด ๕๐ KVA เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ส่วนหนังสือแจ้งขอให้เพิ่มวงเงินประกัน
การไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดี จำนวน ๓ ฉบับ นั้น มิได้มีข้อความส่วนใดที่ระบุโดยชัดแจ้ง
หรืออนุมานได้ว่า เป็นการเรียกเก็บเงินค่าประกันเพิ่ม เนื่องจากการเปลี่ยนขนาดหม้อแปลงไฟฟ้า
จากขนาด ๕๐ KVA เป็นขนาด ๑๐๐ KVA แต่เป็นการเรียกเก็บเงินค่าประกันการใช้ไฟฟ้าเพิ่ม



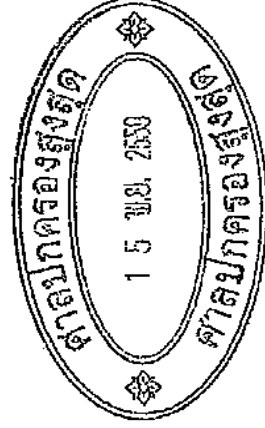
อันมีสาเหตุเนื่องจากปริมาณการใช้ไฟฟ้าของผู้ร้องสอดในรอบปีที่ผ่านมาเพิ่มสูงขึ้นจนเข้าหลักเกณฑ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ผู้ร้องสอดจะต้องเพิ่มวงเงินการค้ำประกันการใช้ไฟฟ้า เนื่องจากวงเงินค้ำประกันเดิมนั้นมีจำนวนไม่ครอบคลุมกับค่าไฟฟ้าประจำเดือนของผู้ร้องสอดติดตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีเรียกเก็บเงินค้ำประกันการใช้ไฟฟ้าเพิ่ม จึงมิใช่เป็นการเรียกหลักประกันที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงขนาดของหม้อแปลงไฟฟ้าจากขนาด ๕๐ KVA เป็นขนาด ๑๐๐ KVA แต่อย่างใด ทั้งนี้เมื่อหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีได้รับแจ้งจากผู้ร้องสอดว่า มีช่างตายเนื่องจากถูกกระแสไฟฟ้าดูดเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้ดำเนินการปลดกระแสไฟฟ้าแรงสูงที่จ่ายเข้าหม้อแปลงไฟฟ้าออกเพื่อทำการตรวจสอบ และให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองและผู้ร้องสอดนำช่างที่ตายออกจากโคมเสาไฟฟ้าไม่ว่าจะมีกระแสไฟฟ้ารั่วหรือไม่ก็ตาม เพื่อความปลอดภัยและป้องกันการสูญเสียชีวิตอันอาจเกิดขึ้นซ้ำอีก อันเป็นการปฏิบัติงานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีตามปกติที่ปฏิบัติอยู่แล้วเป็นประจำ

ผู้ถูกฟ้องคดีแถลงคัดค้านคำขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสองว่า การที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ กุ๊ยืมเงินจากนายสมพร ระยะเวลา เป็นจำนวนเงิน ๘๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อไปซื้อช่าง โดยนำช่างดังกล่าวมาเป็นประกันหนี้เงินกู้ นั้น ตามกฎหมายแล้วช่างถือว่าเป็นสัตว์พาหนะ สามารถที่จะจำนองได้เหมือนกันบอสังหาริมทรัพย์ทั่วไป แต่ทั้งนี้ต้องจดทะเบียนไว้แล้วตามกฎหมาย ซึ่งในกรณีดังกล่าวไม่ปรากฏว่า มีการจำนองแต่อย่างใด และโดยปกติทั่วไปของสัญญากู้เงิน ย่อมต้องกำหนดระยะเวลาในการชำระเงินกู้ว่าจะชำระกันอย่างไร เมื่อใด แต่ตามสัญญาฉบับดังกล่าวกลับมิได้กำหนดระยะเวลาในการกู้ไว้ นอกจากนี้ ในสัญญาที่ตั้งกล่าวระบุว่า คิดดอกเบี้ยร้อยละ ๒ ต่อเดือน ซึ่งเป็นกรคิดดอกเบี้ยสูงเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด จึงถือได้ว่าเป็นการเรียกดอกเบี้ยที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีจึงเป็นไปได้ว่ามีได้มีการทำสัญญากู้ยืมเงินกันจริง ประกอบกับในวันทำสัญญาผู้ฟ้องคดีทั้งสองยังมีได้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในช่างพังแสงจันทร์ แต่เพิ่งได้รับใบอนุญาตกรรมสิทธิ์ในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ปรากฏตามตัวรูปพรรณช่างพังแสงจันทร์ ๐๐๒๗๗ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ ซึ่งในหน้าที่ ๒ ระบุในช่องประเภทนิติกรรมว่า "โอนกรรมสิทธิ์ช่าง" และในช่องข้อความแห่งนิติกรรมระบุว่า "นางเกี้ยว หอมหวาน ยินยอมยกพังแสงเดือนให้กับ นายโส ศาลางาม ถือเป็นกรรมสิทธิ์นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป" อันจะเห็นได้ว่า มิได้มีความได้ที่ระบุ หรือตีความได้ว่านางเกี้ยวช่างให้กับผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ทั้งนี้ หากมีการซื้อขายจริง



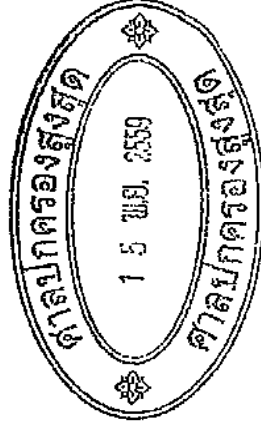
ตามที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้าง การซื้อขายข้างมีราคาค่อนข้างสูง เพราะเหตุใดจึงไม่จัดทำสัญญาซื้อขายข้าง สำหรับกรณีของผู้ฟ้องคดีทั้งสองเรียกเรื่องค่าเสียหายโอกาสในการนำข้างไปประกอบอาชีพ และรายได้จากการบริการลูกค้าที่มาที่มานั้น เป็นรายได้ที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองคาดว่าจะได้รับซึ่งเป็นรายได้ในขนาดที่ยังไม่แน่นอน ประกอบกับข้างพึงแสดงจันทรมีอายุอยู่ในช่วงปลายอายุข้างโดยเฉลี่ยแล้ว จึงเป็นการคิดคำนวณเองตามอำเภอใจ

ผู้ถูกฟ้องคดีทำค่าแถมลงซึ่งแรง และคัดค้านค่าแถมลงและค่าให้การเพิ่มเติมของผู้ร้องสอดว่า หม้อแปลงไฟฟ้าขนาด ๑๐๐ KVA ซึ่งติดตั้งอยู่ที่เสาไฟฟ้าภายในเขตที่ดินของผู้ร้องสอด มีรหัสสี่ตัวหน้าไว้โดยเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี รหัส C-๒ - PEA.๔๗ - ๑๑๖๓๓๑ ซึ่งรหัสสี่ตัวหน้ามีความหมายตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับหม้อแปลง พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยตัวอักษร C หมายถึงหม้อแปลงไฟฟ้าที่เป็นสมบัติของผู้ใช้ไฟ ซึ่งหากไม่มีตัวอักษร C หม้อแปลงไฟฟ้าดังกล่าวจะเป็นสมบัติของผู้ถูกฟ้องคดี ส่วนตัวเลขหน้า PEA นั้น ตัวเลข ๒ หมายถึง ระบบแรงสูง ๒๒ เควี. แต่หากเป็นระบบ ๑๑ เควี. หรือ ๓๓ เควี. ก็จะใช้ตัวเลข ๑ หรือ ๓ ตามลำดับ ส่วนตัวเลขหลัง PEA นั้น ตัวเลข ๔๗ หมายถึง ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นปีที่ผู้ถูกฟ้องคดีจัดซื้อหรือได้รับหม้อแปลงไฟฟ้ามาใช้งาน ส่วนตัวเลข ๑๑ หมายถึง หม้อแปลงไฟฟ้าที่ผู้ใช้ไฟจัดทำมาเอง และตัวเลข ๖๓๓๑ หมายถึง ลำดับหม้อแปลงไฟฟ้า ซึ่งที่จัดซื้อหรือได้รับหรือผู้ใช้ไฟจัดทำในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเมื่อได้พิจารณารหัสสี่ตัวหน้าบริเวณภายนอกหม้อแปลงไฟฟ้าดังกล่าว จะเห็นได้ว่า หม้อแปลงไฟฟ้าเครื่องนี้ ผู้ใช้ไฟจัดทำมาเอง และถือว่าเป็นสมบัติของผู้ร้องสอด ในฐานะผู้ใช้ไฟตามหลักเกณฑ์ของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งในกรณีที่ผู้ใช้ไฟเป็นผู้จัดทำหม้อแปลงไฟฟ้าเอง ก่อนที่จะนำมาติดตั้งใช้งาน จะต้องส่งหม้อแปลงดังกล่าวไปยังกองหม้อแปลง ซึ่งเป็นหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีทำการทดสอบก่อน ภายหลังจากทดสอบแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีก็จะพินรหัสที่บริเวณภายนอกของตัวหม้อแปลงไฟฟ้า ทั้งนี้ หม้อแปลงไฟฟ้าเครื่องดังกล่าวได้มีการนำส่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทดสอบเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ ผู้นำส่งทดสอบได้แก่บริษัท ซี ซี หม้อแปลงไฟฟ้า จำกัด โดยระบุว่าหม้อแปลงไฟฟ้าเครื่องนี้ จะนำไปติดตั้งใช้งานที่บริษัทแคมพ์ซัง จำกัด เลขที่ ๖๐/๔๐ หมู่ที่ ๑ ตำบลนาจอมเทียน อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี โดยได้ผ่านการทดสอบของผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ซึ่งหลังจากที่หม้อแปลงไฟฟ้าผ่านการทดสอบแล้ว ผู้ร้องสอดต้องดำเนินการยื่นคำร้องขอเพิ่มขนาดหม้อแปลงต่อหน่วยงานในพื้นที่ของผู้ถูกฟ้องคดีตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดต่อไป ฐานข้อมูลเดิมตั้งแต่เริ่มแรกขอ



/ใช้ไฟฟ้า...

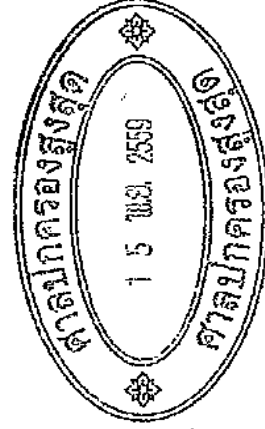
ใช้ไฟฟ้าของผู้ร้องสอดขอติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าขนาด ๕๐ KVA รหัส PEA. ๔๓ - ๑๑๑๔๙๒ ติดตั้งใช้งานในพื้นที่ของผู้ร้องสอดเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ ซึ่งในฐานข้อมูลดังกล่าว ณ บัจจุบันไม่ปรากฏว่า มีการยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลงเพิ่มขนาดเป็นหม้อแปลงไฟฟ้าขนาด ๑๐๐ KVA แต่อย่างไร หากมีการยื่นคำร้องขอเพิ่มขนาดหม้อแปลงต่อผู้ถูกฟ้องคดี ตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดแล้ว ในฐานข้อมูลควบคุมหม้อแปลงไฟฟ้านี้ จะต้องมีการระบุเพิ่มเติม ส่วนที่ผู้ร้องสอดกล่าวว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เคยมีการตัดไฟ หรือระงับการใช้ไฟฟ้าของผู้ร้องสอดเลย และยังมีกรเรียกเก็บค่าไฟฟ้าประจำเดือนตามปกติ จึงเป็นไปได้ไม่ได้ที่ผู้ร้องสอดจะดำเนินการติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าขนาด ๑๐๐ KVA โดยพลการ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงว่า กรณีที่มีการตัดกระแสไฟฟ้าหรือระงับการใช้ไฟฟ้าให้แก่ผู้ใช้ไฟนั้น ต้องเป็นกรณีที่ผู้ใช้ไฟไม่ชำระค่าไฟฟ้าประจำเดือนหรือกระทำละเมิดการใช้ไฟฟ้า แต่ในกรณีนี้เป็นเพียงการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบของผู้ถูกฟ้องคดีเท่านั้น และก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอก และที่ยังมีการเรียกเก็บค่าไฟฟ้าประจำเดือนตามปกตินั้น ก็เป็นสิ่งที่ผู้ถูกฟ้องคดีทำถูกต้องแล้ว ในฐานะผู้ใช้บริการกระแสไฟฟ้า เพื่อกิจการสาธารณูปโภค อีกทั้งเป็นหน่วยงานของรัฐ เมื่อผู้ร้องสอดมีสิทธิในการใช้กระแสไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีไฟฟ้าเป็นธรรมดา โดยผู้ถูกฟ้องคดีมีได้ค่านึงถึงว่า ใครเป็นผู้ดำเนินการติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าขนาด ๑๐๐ KVA แต่อย่างไร ตามหลักวิศวกรรมในการจ่ายไฟฟ้าระบบแรงสูง ผู้ถูกฟ้องคดีจะควบคุมการจ่ายไฟในสายนั้นในภาพรวม หากเกิดมีการลัดวงจรหรือมีกระแสไฟฟ้ารั่วในระบบแรงสูงจำนวนมาก และกระแสไฟฟ้าสูงถึงค่าพิกัดที่กำหนดไว้ อุปกรณ์ตัดไดโอดโนมัติ (เบรกเกอร์) ด้านทางจะตัดวงจรไฟฟ้าออกจากระบบ ทำให้กระแสไฟฟ้าดับทั้งสาย มิได้มีการควบคุมย่อยในแต่ละราย ทั้งด้านแรงสูงและหรือแรงต่ำ อย่างไรก็ตาม ซึ่งโดยปกติผู้ใช้ไฟในแต่ละรายต้องจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันของตนเองอยู่แล้ว ดังนั้น หากมีกระแสไฟฟ้าแรงสูงหรือแรงต่ำเกินบริเวณพื้นที่ของผู้ใช้ไฟแต่ละราย ผู้ถูกฟ้องคดีมิอาจทราบได้ อีกทั้งอุปกรณ์ตัดไดโอดโนมัติ (เบรกเกอร์) ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ต้นทางของระบบการจ่ายไฟฟ้า ก็จะไม่ตัดวงจรไฟฟ้าเนื่องจากค่ากระแสไฟฟ้าที่รั่วไหล มีค่าน้อยไม่ถึงพิกัด ตามที่ผู้ร้องสอดกล่าวอ้างว่า ฟ้าผ่าหม้อแปลงไฟฟ้าขนาด ๕๐ KVA และแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนหม้อแปลงไฟฟ้าเป็นขนาด ๑๐๐ KVA นั้น



ซึ่งจากการตรวจสอบในปีดังกล่าวพบว่า พลังงานไฟฟ้าและค่าไฟฟ้าในแต่ละเดือนที่ผู้ร้องสอดได้ใช้นั้น มิได้สูงขึ้นเป็นสองเท่าตามที่ผู้ร้องสอดกล่าวอ้างแต่อย่างใด

ศาลปกครองชั้นต้นได้สวนนายอัยย ยูรัมย์ พยาน ได้ความว่า พยาน ประกอบอาชีพเป็นควาญช้างประมาณ ๒๐ ปี ช้างที่พิพาทเป็นช้างเพศเมีย ชื่อพังแสงจันทร์ หรือพังแสงเดือน มีอายุประมาณ ๔๐ ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่น พังแสงจันทร์มีความรู้ช่างประจำอยู่ ๒ คน คือ พยานกับผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งพยานได้ทำหน้าที่ควาญช้างประจำพังแสงจันทร์มาแล้ว ๒ ปี ในวันเกิดเหตุ ตอนเช้าพยานได้นำพังแสงจันทร์อาบน้ำบริเวณบ่ออาบน้ำสำหรับช้าง เมื่ออาบเสร็จก็นำไปบริการนักท่องเที่ยวประมาณ ๑ ชั่วโมง ในวันนั้นมีฝนตกหนักมาก เมื่อส่งลูกช้างนักท่องเที่ยวแล้ว พยานได้พาพังแสงจันทร์ไปตรวจสอบสุขภาพกับนายสัตวแพทย์ลงกรรม มหรณพ ซึ่งจะมาตรวจสุขภาพช้างเป็นประจำทุกเดือน เมื่อตรวจสุขภาพเสร็จ นายสัตวแพทย์ได้ให้ยาไว้สำหรับช้างกิน หลังจากนั้น พยานได้พาพังแสงจันทร์ไปบริการลูกช้างนักท่องเที่ยวต่อ ในขณะที่เดินไปใกล้ที่เกิดเหตุ พังแสงเดือนได้เกิดอาการเซเข้าไปใกล้เสาไฟฟ้า และล้มลงทำให้พยานตกจากคอช้าง พยานเห็นพังแสงจันทร์นอนแน่นิ่ง และตายลงในขณะนั้น เมื่อเข้าไปดูใกล้ๆ เกิดอาการชาที่ขา และพยานยังได้ยินคนตะโกนบอกให้ระวังไฟฟ้าช็อต

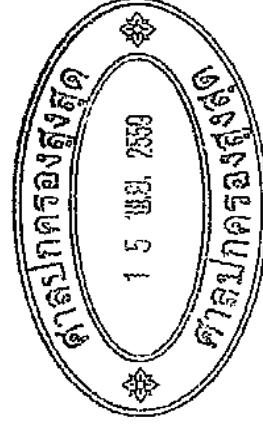
ศาลปกครองชั้นต้นได้สวนนายชาญวิทย์ คุญแก้ว พยานผู้เชี่ยวชาญด้านไฟฟ้า ที่ศาลตั้ง ได้ความว่า พยานมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปริญญาโทวิศวกรรมไฟฟ้าจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประกอบธุรกิจส่วนตัวในกิจการเกี่ยวกับการรับตรวจสอบปารุรักษาดิจิตติ้ง ปรับปรุง ระบบไฟฟ้าแรงสูงให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมทั่วไปมาเป็นเวลานานกว่า ๓๒ ปี ได้ทราบข่าวช้างที่พิพาทจากข่าวโทรทัศน์ ช่อง ๓ และมีความประสงค์ที่จะอาสาช่วยประชาชนที่ยังไม่เข้าใจระบบไฟฟ้า เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเกิดความปลอดภัย จึงได้ติดต่อสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมจากสถานีโทรทัศน์ ช่อง ๓ และพนักงานสอบสวนที่รับผิดชอบ เพื่อเข้าไปตรวจสอบเหตุการณที่เกิดขึ้น และได้ไปตรวจสอบที่เกิดเหตุ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓ โดยมีพนักงานสอบสวนที่รับผิดชอบเข้าร่วมตรวจสอบในครั้งนี้ด้วย จากการตรวจสอบบริเวณที่เกิดเหตุพบรอยไหม้ กิ่งไม้ ท่อร้อยสายดินชำรุดเป็นรอยไหม้ พบแท่งกรวดสายดินโผล่จากพื้นดิน ๒ แท่ง จากการทดสอบโดยใช้แท่งทองแดงปักบริเวณปลายเท้าช้างที่ล้มตัวลงด้านหน้าและด้านหลังแล้ววัดแรงเคลื่อนไฟฟ้า พบมี



/แรงเคลื่อนไฟฟ้า...

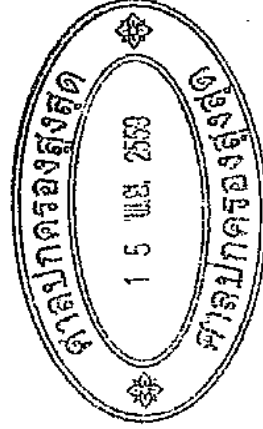
แรงเคลื่อนไฟฟ้า ๑๕๐ โวลท์ เมื่อทดลองใช้หลอดไฟฟ้า และพัดลมต่อเข้ากับแหล่งของแรงดันบริเวณที่ทดสอบดังกล่าว ปรากฏว่า หลอดไฟฟ้ามืดสว่างเกิดขึ้น และพัดลมหมุนได้เอง แสดงว่ามีแรงดันไฟฟ้าตามพื้นดินจริง และมีกระแสไฟฟ้ารั่วลงดินบริเวณที่เกิดเหตุ ซึ่งมีผลกระทบต่อช่างทำ ซึ่งหากกระแสไฟฟ้าได้สัมผัสกับเท้าและเท้าหลัง ซึ่งจะเป็นอันตรายได้จากการตรวจสอบอย่างชัดเจน สรุปได้ว่า ช่างที่พิพาทตายเนื่องจากการเสไฟฟ้าบริเวณนั้น รั่วเข้าสู่ร่างกายช่าง ช่างนี้ ยังได้ทราบด้วยว่า เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นกับม้าและคนในบริเวณนั้นมาก่อนหลายครั้ง แต่ไม่ถึงกับตาย และจากการตรวจสอบรอยสายไฟฟ้า บริเวณนั้น ไม่พบสายไฟฟ้าขาด หรือสิ่งที่จะทำให้ไฟฟ้ารั่วมาจากไฟฟ้าบนดินได้ แทนสายดิน หรือแท่งกราวด์บริเวณที่เกิดเหตุที่พบ ๒ แท่ง เป็นแท่งสำหรับไฟฟ้าแรงสูงและแรงต่ำ ปกติจะมีดินคลุมสูงประมาณ ๕๐ เซนติเมตร แต่ที่ไปตรวจพบ แท่งกราวด์โผล่ขึ้นมาเหนือพื้นดิน และยังพบฉนวนที่รองรับหุ้มสายไฟแตกชำรุดเสียหายหลายจุด และจากการตรวจสอบบริเวณอื่นที่เกิดเหตุ ไม่พบว่ามีการเสไฟฟ้าไว้ในบริเวณอื่น การที่ความยาวตกลงมาจากข้างในนั้น และได้รับอันตรายเพียงเล็กน้อยนั้น มีสาเหตุมาจากได้รับแรงเคลื่อนไฟฟ้าไม่สูงนัก เนื่องจากบริเวณจุดสัมผัสกับช่าง มีเพียงจุดที่หนึ่งทั้งบนคอช่างเท่านั้น จึงไม่มีจุดสัมผัสที่มากและกว้างอันจะทำให้แรงเคลื่อนไฟฟ้าเข้าสู่ร่างกายได้มาก บริเวณที่เกิดเหตุควรปรับปรุงให้ความปลอดภัย โดยจะต้องดูแลถนนที่หุ้มสายไฟฟ้า บริเวณนั้นให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ และปรับปรุงแท่งกราวด์ให้อยู่ใต้ดินอย่างน้อย ๕๐ เซนติเมตร โดยไม่จำเป็นต้องทำรั้วล้อมบริเวณดังกล่าว

ศาลปกครองชั้นต้นได้สวนนายสัตวแพทย์ อลงกรณ์ มหรรณพ พยานผู้เชี่ยวชาญ ด้านการพยาบาลช่าง ได้ความว่า ปัจจุบัน พยาน ดำรงตำแหน่งลูกจ้างสำนักพระราชวัง สังกัดโครงการส่วนพระองค์ สวนจิตรลดา มีหน้าที่ให้คำปรึกษาส่วนพระองค์ เรื่อง สัตว์ สิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ดูแลรักษาสัตว์ในเขตพระราชฐาน พยานได้ปฏิบัติงานดูแลสัตว์และรักษาสัตว์ ที่องค์การสวนสัตว์ดุสิต และสำนักพระราชวัง มาเป็นเวลา ๓๖ ปี สำหรับช่างพังแสงจันทร์ที่พิพาทนั้น พยานเป็นผู้มาดูแลรักษาเป็นเวลา ๔ ถึง ๕ ปีแล้ว พังแสงจันทร์ มีลักษณะสวยงาม รูปร่างใหญ่โต แตกต่างจากกลุ่มช่างเพศเมียด้วยกัน มีอายุประมาณ ๓๕ ถึง ๔๐ ปี ซึ่งจัดอยู่ในวัยกลางชวงชีวิต พยานได้มาตรวจรักษาพยาบาลช่างที่พิพาท จังหวัดชลบุรี เป็นประจำเดือนละ ๑ ครั้ง วันที่มาตรวจรักษาที่แคมป์ช่าง มีช่างที่ตรวจรักษา ทั้งหมด ๑๕ ชื่อ จากการตรวจสอบภาพทั้งหมด ปรากฏว่า ปกติ สำหรับพังแสงจันทร์ นั้น



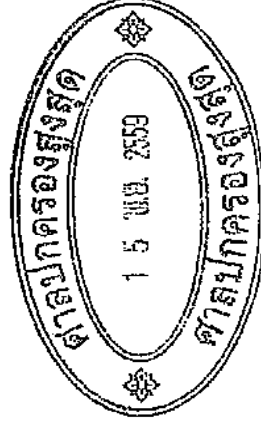
พยานตรวจแล้วได้ให้ภาพถ่ายพยาธิและยาบำรุงเท่านี้ ส่วนราคาช่างจะตั้งพิจารณาถึงสุขภาพของช่าง ความสมบูรณ์แข็งแรง รูปร่าง ลักษณะสวยงาม และการเชื่อฟังคำสั่งของ ความรู้ช่างประกอบกัน สำหรับช่างฟังแสงจันทร์ จะมีราคา ๗๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นราคา ณ วันเกิดเหตุ พยานเคยพบว่า มีช่างตายเพราะไฟฟ้าดูดได้หลายกรณี เช่น ใช้วงเกี่ยวสายไฟฟ้ายาวบ้านลื้อไม่ไวป้องกันไฟช้ไร สายไฟฟ้ายาวลงมากถูกแผ่นเหล็กข้าง มาเหยียบแผ่นเหล็ก ช่างเหยียบพื้นดินที่มีไฟฟ้ารั่วได้ดิน เป็นต้น

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองหรือไม่ และจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองหรือไม่ เพียงใด ศาลปกครองชั้นต้นพิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกล่าวอ้างว่า ช่างของตนถึงแก่ความตายเนื่องจากถูกกระแสไฟฟ้ารั่วไหลสู่ร่างของช่าง จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยก่อนว่า ช่างฟังแสงจันทร์ถึงแก่ความตายมีสาเหตุมาจากกระแสไฟฟ้ารั่วไหลสู่ร่างกายช่าง หรือไม่ เห็นว่า ในวันเกิดเหตุ นายอัยย ยูรัมย์ กวัญช่าง ได้นำฟังแสงจันทร์ไปพบนายสัตวแพทย์ เพื่อตรวจสุขภาพช่างประจำเดือน ซึ่งนายสัตวแพทย์วินิจฉัยว่า มทรณพ พยานผู้เชี่ยวชาญที่ศาลตั้ง และเป็นผู้ตรวจสุขภาพฟังแสงจันทร์ ในวันดังกล่าว ให้การว่า ช่างมีสุขภาพดีเป็นปกติ ส่วนนายชาญวิทย์ คุรุแก้ว พยานผู้เชี่ยวชาญด้านไฟฟ้าที่ศาลตั้ง ให้การว่า ได้เข้าไปตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓ โดยมีพนักงานสอบสวนที่รับผิดชอบไปร่วมตรวจสอบด้วย พบว่าบริเวณที่เกิดเหตุมีรอยไหม้กิ่งไม้ ท่อร้อยสายดินชำรุดมีรอยไหม้ พบแผงกราวด์รอยแตกสายดินปักตั้งอยู่ พื้นดิน ๒ แห่ง จากการทดสอบโดยใช้แท่งทองแดงปักบริเวณปลายเท้าช่างขณะล้มลง ด้านหน้าและด้านหลัง วัดแรงเคลื่อนไฟฟ้าได้ ๑๕๐ โวลท์ เมื่อนำหลอดไฟฟ้าและพัดลมมาทดสอบปรากฏว่า หลอดไฟฟ้าเกิดแสงสว่างขึ้น และใบพัดลมหมุนได้เอง แสดงว่ามีแรงดันไฟฟ้าตามพื้นดิน และมีกระแสไฟรั่วลงดินบริเวณนั้น ซึ่งมีผลต่อวงจรของสัตว์ หากกระแสไฟสัมผัสทำหน้าและเท้าหลังพร้อมกัน กระแสไฟก็จะไหลเข้าสู่ร่างของสัตว์ ก่อให้เกิดอันตรายได้ จึงสรุปว่า ช่างฟังแสงจันทร์ถึงแก่ความตายเนื่องจากกระแสไฟรั่วไหลเข้าสู่ร่างของช่าง ทั้งนี้ ได้ตรวจบริเวณนั้นแล้ว พบว่าเป็นบริเวณใกล้กับเสาไฟฟ้าต้นที่เป็นที่ติดตั้งหม้อแปลงขนาด ๑๐๐ KVA อยู่ด้านบน บริเวณข้างเสาไฟฟ้าพบว่า มีแผงกราวด์รอยแตกสายดินปักตั้งอยู่เหนือพื้นดิน ๒ แห่ง เป็นแห่งสำหรับไฟฟ้าแรงสูงและไฟฟ้าแรงต่ำ โดยปกติใช้ฝังได้ผิวดิน ๕๐ เซนติเมตร ไม่พบว่ามีสายไฟฟ้าขาดหรือพบสิ่งที่จะทำให้ไฟฟ้ารั่ว

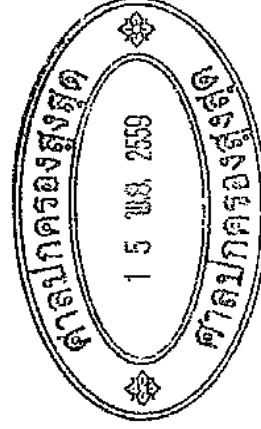


มาจากไฟฟ้าบนดินได้ นอกจากนั้น ยังพบว่าฉนวนที่หุ้มสายไฟฟ้าแตกชำรุดหลายจุด จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงเชื่อได้ว่า ช่างพังแสงจันทร์ตายจากสาเหตุกระแสไฟฟ้ารั่วไหลเข้าสู่ร่างกาย โดยกระแสไฟฟ้าไหลไปจากพื้นดิน ส่วนข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่อ้างว่า ช่างพังแสงจันทร์อาจตายเพราะน้ำวงไปเกี่ยวสายไฟฟ้าด้านบน และไม่มีการชันสูตร ซากช้าง นั้น เห็นว่า ในที่เกิดเหตุไม่ปรากฏร่องรอยสายไฟฟ้าขาด ประกอบกับขณะนั้น มีนายอวย ยุรัมย์ย์ ความรู้ช่างควบคุมดูแลช่างพังแสงจันทร์ตลอดเวลา และกวางยูช่วง จะไม่ยอมปล่อยให้ช่างพังแสงจันทร์นั่งวงไปเกี่ยวสายไฟฟ้า ซึ่งจะเกิดเป็นอันตรายต่อตัวช่าง และความรู้อันเดียวกัน อีกทั้ง นายสัตวแพทย์ลงกรณ มหรรณพ พยานผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับช้างที่ศาลตั้งให้การว่า เคยพบว่ากระแสไฟฟ้าได้ดินสามารถรั่วไหลเข้าสู่ร่างกายช้าง ทำให้ถึงแก่ความตายได้ และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดี ก็ยังพบว่า หลังจากเกิดเหตุการณ์แล้ว ในบริเวณแคมป์ช้างมีไฟฟ้ารั่วลงดินถึง ๓ จุด ข้อเท็จจริง จึงเพียงพอที่ชี้ได้ว่า ช้างตายเพราะสาเหตุใด โดยไม่จำเป็นต้องมีผลการชันสูตรซากช้าง

คดีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอดจะต้องรับผิดชอบต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองเจ้าของช้างพังแสงจันทร์ที่ถูกกระแสไฟฟ้ารั่วไหลเข้าสู่ร่างกายจนถึงแก่ความตายหรือไม่ ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้จัดจำหน่าย พลังงานไฟฟ้าให้แก่ผู้ร้องสอดและประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นผู้ครอบครองพลังงานไฟฟ้า อันเป็นทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดอันตรายได้โดยสภาพ และเป็นภาระสาธาณูปโภค ผู้ถูกฟ้องคดี จึงต้องมีหน้าที่รักษาความปลอดภัยในการใช้ประโยชน์จากพลังงานไฟฟ้าแก่ผู้รับบริการและ ประชาชน ต้องรอบคอบระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ ต้องตรวจตราและนำวิธีการใช้ไฟฟ้า อย่างปลอดภัยแก่ผู้ใช้ไฟฟ้า และประชาชนอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งมีอำนาจที่จะเข้าไป ในสถานที่ของผู้ขอใช้ไฟฟ้า เพื่อตรวจซ่อมแซม หรือแก้ไขระบบส่งพลังงานไฟฟ้าได้ ตามข้อ ๔.๒ และข้อ ๔.๓.๑ ของหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับงานก่อสร้างของการ ไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๓๘ และข้อ ๔๘ ของระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยการ ใช้ไฟฟ้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายชื่อของผู้ร้องสอด ซึ่งเป็นผู้ใช้ระบบ ไฟฟ้าเป็นการเฉพาะรายที่ใช้ไฟฟ้าระบบจำหน่ายแรงสูง ผู้ถูกฟ้องคดีจำต้องให้ความสำคัญ มากกว่าการใช้ไฟฟ้าของประชาชนโดยทั่วไป เมื่อผู้ร้องสอดได้ติดตั้งหม้อแปลงขนาด ๕๐ KVA ๓ เฟส มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ต่อมามีการเปลี่ยนเป็นขนาด ๑๐๐ KVA ๓ เฟส ก่อนที่จะเกิดเหตุกรณีช้างที่พิพาทตาย ผู้ถูกฟ้องคดีกลับไม่ทราบว่า มีการเปลี่ยนขนาด

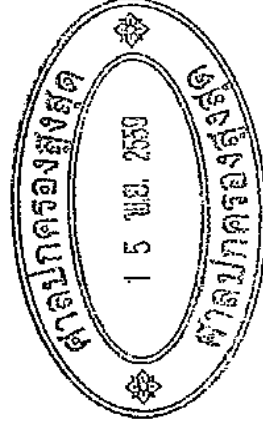


หม้อแปลงให้มีขนาดไฟแรงสูงขึ้นดังกล่าว แต่มาพบหลังจากเหตุการณ์ข้างที่พิพาทตายแล้ว ทั้งที่หม้อแปลงขนาด ๑๐๐ KVA ตั้งอยู่บนเสาไฟฟ้า ซึ่งอยู่ติดกับทางสาธารณะ และสามารถมองเห็นตัวเลขเครื่องหมายขนาดของหม้อแปลงได้อย่างชัดเจน และสามารถเข้าไปตรวจสอบบริเวณที่ใช้ไฟฟ้าของผู้ร้องสอดได้ไม่ยาก เนื่องจากมีหลักฐานเอกสารในการยื่นคำขอติดตั้งหม้อแปลงอยู่ในครอบครองของตน ประกอบกับเมื่อได้พิจารณาภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุแล้วพบว่า เสาไฟฟ้าที่ติดตั้งหม้อแปลงมีสภาพที่ขาดการบำรุงรักษา กล่าวคือ มีสายไฟฟ้าดินลงมาสู่พื้นดิน แต่จำนวนป้องกันสายไฟฟ้าในแตกชำรุด บริเวณสายไฟฟ้าและคอนเส้าไฟฟ้ามียุคเก่าและไม่แข็งแรงเพียงพอเป็นจำนวนมาก อันเป็นสภาพที่ก่อให้เกิดอันตรายได้ทั้งสิ้น นอกจากนี้คณะกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบหลังเกิดเหตุ ยังพบว่ามีการเสไฟฟ้ารั่วไหลภายในบริเวณแคมป์ข้างถึง ๓ จุด จึงแสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ตรวจตราป้องกันและแก้ไขปัญหายันตรายที่จะเกิดขึ้นในบริเวณแคมป์ข้างมานาน จนกระทั่งข้างฝั่งแสงจันทร์ประสบอุบัติเหตุ อันเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมายที่กำหนดให้ต้องปฏิบัติ และเหตุที่ข้างตายมิได้เป็นเหตุสุดวิสัย หรือเกิดจากความผิดของผู้ฟ้องคดีทั้งสองแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นผู้กระทำละเมิด และต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเจ้าของข้างที่พิพาท สำหรับผู้ร้องสอดนั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ร้องสอดประกอบกิจการการแสดงของข้างสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ (แคมป์ข้าง) และเป็นผู้ใช้ไฟฟ้า โดยได้ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีจ่ายกระแสไฟฟ้าเข้าไปใช้ประโยชน์ในแคมป์ข้าง ซึ่งพลังงานไฟฟ้าถือได้ว่าเป็นทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดอันตรายได้โดยสภาพ ผู้ร้องสอดจึงเป็นผู้ครอบครองทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดอันตรายได้โดยสภาพ ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงต่อมาว่า ผู้ร้องสอดได้ยื่นคำขอเพื่อขยายเขตของดำเนินกิจการก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงสูง และติดตั้งหม้อแปลงถาวรขนาด ๕๐ KVA เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๓ เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ผู้ร้องสอดได้ก่อสร้างระบบจำหน่ายแรงสูงใช้ประโยชน์เรื่อยมา จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ผู้ร้องสอดเปลี่ยนหม้อแปลงไฟเป็นขนาด ๑๐๐ KVA โดยอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้นำดำเนินการให้ แต่ผู้ร้องสอดไม่มีพยานหลักฐานเอกสาร แม้กระทั่งใบเสร็จรับเงินนิติบุคคลประดิษฐ์ ก็ไม่สามารถนำมาแสดงได้ อันเป็นการผิดวิสัยของผู้ร้องสอดที่มีสถานะเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ที่จำเป็นต้องใช้ใบเสร็จรับเงินค่าใช้จ่ายเพื่อเป็นหลักประกันทางบัญชี ประกอบกับผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิเสธว่า มิได้เป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนหม้อแปลงดังกล่าว จึงไม่อาจเชื่อตามข้ออ้างของผู้ร้องสอดที่อ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยน



ขนาดหม้อแปลงไฟฟ้าได้ นอกจากนี้ เมื่อปรากฏเหตุการณั้มีกระแสไฟฟ้ารั่วลัดวงจร มาก่อนหน้าการตายของช่างพังแสงจันทร์ แต่ไม่รุนแรงถึงกับเป็นอันตรายต่อสัตว์และมนุษย์ อีกทั้งยังพบว่า อุปกรณ์ไฟฟ้าภายในของผู้ร้องสอดชำรุดเสียหายหลายประการ โดยเฉพาะมี แห่งการวรั่รอดสายดินปกตั้งอยู่เหนือชีวิตินอย่างเห็นได้ชัดอย่างชัดเจน แต่ผู้ร้องสอดก็มิได้ แก้ไขป้องกันภัยอันตรายที่เคยเกิดขึ้น และที่อาจคาดได้ว่า จะก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์เลี้ยง และมนุษย์ได้ รวมทั้งมิได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีมาดำเนินการแก้ไข หรือป้องกันอันตราย จึงถือว่าผู้ร้องสอดมีความบกพร่องในการป้องกันภัยอันตราย เป็นเหตุให้ช่างพังแสงจันทร์ ประสบอันตรายจากกระแสไฟฟ้ารั่วไหลเข้าสู่ร่างกายจนถึงแก่ความตาย ผู้ร้องสอด จึงเป็นผู้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองด้วยเช่นกัน ซึ่งเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอด เป็นผู้กระทำความผิด โดยต่างฝ่ายต่างทำ จึงต้องรับผิดชอบส่วนส่วนของความร้ายแรงแห่งการ กระทำและพฤติการณ์ โดยในคดีผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้จัดจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าแก่ประชาชน จึงเป็นการจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค มีอัตรากำลังบุคลากรประจำและเครื่องมือครบถ้วน บริบูรณ์ในอันที่จะจัดทำบริการสาธารณูปโภคได้อย่างปลอดภัย และมีอำนาจหน้าที่โดยตรง จึงต้องมีส่วนรับผิดชอบมากกว่าผู้ร้องสอด ซึ่งเป็นผู้รับบริการ จึงกำหนดความรับผิดชอบ ของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นจำนวนร้อยละ ๖๐ ของค่าสินไหมทดแทนทั้งหมด ส่วนข้อกล่าวอ้างของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่าข้อ ๓๕ และข้อ ๔๙.๓ ของระเบียบการไฟฟ้าหรือผู้ครอบครองสถานีที่ใช้ไฟฟ้าเป็น ไฟฟ้าและบริกาาร พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้ผู้ที่ใช้ไฟฟ้าหรือผู้ครอบครองสถานีที่ใช้ไฟฟ้าเป็น ผู้รับผิดชอบความเสียหาย นั้น ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า ระเบียบดังกล่าวเป็นการกำหนด ภาระหน้าที่ผู้ร้องสอดที่มีต่อผู้ถูกฟ้องคดีเท่านั้น ไม่อาจมีผลผูกพันไปถึงผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ที่เป็นบุคคลภายนอกได้ ข้ออ้างดังกล่าวจึงฟังไม่ขึ้น

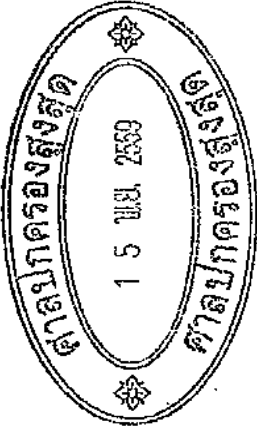
กรณีประเด็นที่ศาลจะตั้งวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบใช้ ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเพียงใด ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ต้องสูญเสียช่างพังแสงจันทร์ไป จึงควรได้รับค่าสินไหมทดแทนเป็นราคาช่างพังแสงจันทร์ ซึ่งศาลได้ทำการไต่สวนนายสัตวแพทย์ลงกรรม พยานผู้เชี่ยวชาญเรื่องช่างที่ศาลตั้งได้ความว่า ช่างพังแสงจันทร์มีลักษณะสวยงาม รูปร่างใหญ่กว่าช่างทั่วไปมีอายุประมาณ ๓๕ ปี ถึง ๔๐ ปี เป็นวัยกลางชวงชีวิต เห็นว่าช่างพังแสงจันทร์จะมีราคาประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งใกล้เคียงกับค่าฟ้องที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองกำหนดราคาไว้เป็นเงิน ๘๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น เพื่อความเป็นธรรม จึงกำหนดราคาช่างพังแสงจันทร์ไว้เป็นเงิน



๗๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับค่าเสียหายที่เป็นค่าขาดรายได้จำนวน ๕๕๔,๐๐๐ บาท นั้น เมื่อพิจารณาจากค่าให้การของผู้ร้องสอดที่เป็นคู่สัญญาจ้างแสดงข้างแล้ว เชื่อได้ว่าการแสดงข้างฟังแสงจันทร์ทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองมีรายได้ดังนี้ (๑) ค่าจ้างรายเดือน เดือนละ ๗,๐๐๐ บาท (๒) เงินค่าทิป (รางวัลพิเศษจากนักท่องเที่ยว) วันละประมาณ ๓๐๐ บาท และ (๓) เงินค่าเที่ยวในการแสดงของข้างสัปดาห์ละ ๖๐๐ ถึง ๗๐๐ บาท เห็นว่า ค่าจ้างรายเดือน เป็นค่าจ้างที่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับ เป็นจำนวนแน่นอนเท่ากันทุกเดือน ส่วนเงินค่าทิปและเงินค่าเที่ยวนั้นเป็นรายได้ที่ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ในอนาคตว่า นักท่องเที่ยวจะมีความนิยมชมชอบการแสดงของข้างมากน้อยเพียงใด และจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะมาเที่ยวชมการแสดงของข้างมีมากหรือน้อย ดังนั้น จึงควรกำหนดค่าทดแทนความเสียหายให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเฉพาะเงินเดือน เดือนละ ๗,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๕ เดือน เป็นเงิน ๑๐๕,๐๐๐ บาท และเมื่อศาลกำหนดค่าขาดรายได้ดังกล่าวแล้ว จึงไม่สมควรที่จะกำหนดดอกเบี้ยเงินกู้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอีก โดยสรุป ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชดเชยค่าจ้างเป็นจำนวน ๔๒๐,๐๐๐ บาท จากภาคเติม ๗๐๐,๐๐๐ บาท และชดเชยค่าขาดรายได้เป็นเงิน ๖๓,๐๐๐ บาท จากจำนวนเดิม ๑๐๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๔๘๓,๐๐๐ บาท

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบคดีใช้คำลिनไหมทดแทน เป็นเงินจำนวน ๔๘๓,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองตามคำขอ คืบค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

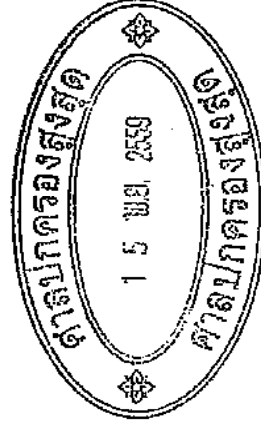
ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีขอถือเอาค่าแถมลงการณของตุลาการผู้แถมคดีในศาลปกครองชั้นต้น เป็นเหตุผลในการอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และเห็นว่าศาลปกครองชั้นต้นแต่งตั้งให้นายชยาวิทย์ คุรุแก้ว เป็นพยานผู้เชี่ยวชาญด้านไฟฟ้า นั้น เป็นกระบวนการพิจารณาที่ไม่ชอบ เนื่องจากนายชยาวิทย์ เป็นบุคคลผู้มีส่วนร่วม และรู้เห็นในการจัดเตรียมเอกสาร และข้อมูลประกอบการฟ้องคดีให้กับผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และผู้ร้องสอดมาตั้งแต่ต้น ข้อมูลที่นำเสนอจึงเป็นปฏิบัติการต่อสู้ฟ้องคดีทั้งสิ้น ส่วนการทำนายชยาวิทย์อ้างว่า ตนเป็นหน่วยงานภาคเอกชน นั้น ก็ไม่ปรากฏว่ามีองค์กรหรือหน่วยงานใดรับรอง อีกทั้งยังได้เข้าตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุโดยมิได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับตรวจสอบด้วย ดังนั้น ข้อสรุปจากการตรวจสอบของนายชยาวิทย์ที่ว่า มีกระแสไฟฟ้าบริเวณเสาไฟฟ้า โดยมีแรงดันตกคร่อม



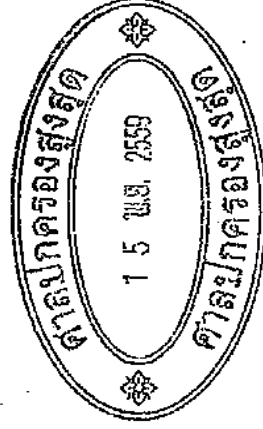
/ทำข้าง...

เท่าข้างประมาณ ๑๕๐ โวลท์ จึงเป็นการกล่าวอ้างฝ่ายเดียวไม่น่าเชื่อถือ และข้อสรุปดังกล่าว ก็มีได้ชี้ หรือระบุให้ชัดเจนลงไปว่ากระแสไฟฟ้ารั่วมาจากจุดใด เนื่องจากในวันเกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีได้ไปตรวจสอบบริเวณดังกล่าวเช่นเดียวกัน แต่กลับไม่พบว่ามีกระแสไฟฟ้ารั่วแต่อย่างใด สำหรับกรณีศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ในที่เกิดเหตุ ไม่ปรากฏร่องรอยสายไฟฟ้าขาด ประกอบกับขณะนั้นมิอาจยืนยันได้ว่า ผู้รั่วมีอายุ ยุริรัมย์ ควบคุมดูแลช่วงส่งเจ้าหน้าที่ตลอดเวลา และควาญช้างจะไม่ยอมปล่อยให้ช่างฟังแสงจันทร์ นำวงไปเกี่ยวสายไฟฟ้า ซึ่งจะเกิดเป็นอันตรายต่อตัวช้างและควาญช้างด้วยกัน ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า ช่างฟังแสงจันทร์อาจตายเพราะน้ำวงไปเกี่ยวสายไฟฟ้าตำบล และไม่มี การชันสูตรศภาค้างฟังไม่ขึ้น นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า เป็นข้อเท็จจริงที่ศาลาตัดสินคดี และ ไม่ปรากฏให้สำนวนคดี เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า การตายของช้างฟังแสงจันทร์อาจ เป็นไปได้สองกรณี กล่าวคือ เกิดจากการมีกระแสไฟฟ้ารั่วบริเวณพื้นที่ที่อยู่ใกล้แคมป์ช้าง หรืออาจเกิดจากการที่ช่างฟังแสงจันทร์ได้มีการยกวงขึ้น และบริเวณปลายของวงวางลงไป สัมผัสกับจุดที่มีกระแสไฟฟ้า ทั้งนี้ การที่ช่างนำวงไปสัมผัสกับจุดที่มีกระแสไฟฟ้ามัลลักษณะที่แตกต่างกับการที่ช่างนำวงไปเกี่ยว เพราะการที่ช่างเพียงแต่สัมผัสไม่สามารถ ที่จะทำให้สายไฟฟ้าขาดได้อย่างแน่นอน อีกทั้งในการไต่สวนของศาล ก็ไม่ปรากฏว่า ได้มีการสอบสวนนายชาวยุริรัมย์ในประเด็นนี้มีความเป็นไปได้หรือไม่ อย่างไร จึงเห็นได้ว่า ศาลปกครองชั้นต้นรับฟังข้อเท็จจริงในเรื่องนี้คลาดเคลื่อนอย่างชัดเจน และในส่วนที่ ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ในขณะที่มิอาจยืนยันได้ว่า ผู้รั่วมีอายุ ยุริรัมย์ ควบคุมดูแล ช่วงฟังแสงจันทร์ตลอดเวลา และควาญช้างจะไม่ยอมปล่อยให้ช่างฟังแสงจันทร์นำวง ไปเกี่ยวสายไฟฟ้า ซึ่งจะเกิดเป็นอันตรายต่อตัวช้างและควาญช้างด้วยกัน นั้น ผู้ถูกฟ้องคดี เห็นว่า ไม่มีข้อเท็จจริงที่แสดงให้เห็นเป็นที่ยุติว่า ควาญช้างตั้งใจควบคุมดูแลช่วงตลอดเวลา ซึ่งเมื่อควาญช้างเป็นเพียงบุุคคลธรรมดา จึงเป็นไปได้ที่จะมีการประมาทเลินเล่อบ้าง ประกอบกับบรรรมชาติของช่างจะยกวงสายไปสายมาไม่อยู่นิ่งเฉย จึงอาจยกวงไปสัมผัสจุด ที่มีไฟฟ้าก็เป็นไปได้ ซึ่งในกรณีนี้ยอมเป็นความประมาทเลินเล่อของควาญช้างเอง จึงเห็นได้ว่า คำวินิจฉัยของศาลปกครองไม่เห็นว่ามีพฤติการณ์การมารองรับ

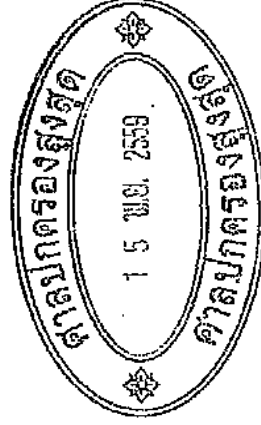
สำหรับกรณีศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้จัดทำหน้าย พลังงานไฟฟ้าให้แก่ผู้ร้องสอดและประชาชน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นผู้ครอบครองพลังงานไฟฟ้า อันก่อให้เกิดอันตรายได้โดยสภาพ และเป็นภาระสาธาณูปโภค ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องมีหน้าที่



รักษาความปลอดภัยในการใช้ประโยชน์จากพลังงานไฟฟ้าแก่ผู้ให้บริการและประชาชน นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า แม้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีจะเป็นผู้จัดจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าให้แก่ประชาชนทั่วไป และเป็นผู้ครอบครองพลังงานไฟฟ้า อันเป็นทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดอันตรายได้โดยสภาพก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีจะเป็นผู้ครอบครองเฉพาะในส่วนที่ยังมิได้ส่งมอบ หรือขายให้แก่ผู้ใช้ไฟฟ้า กล่าวคือ ผู้ถูกฟ้องคดีจะเป็นผู้ครอบครองไฟฟ้าเฉพาะนอกเขตที่ดินของผู้ใช้ไฟฟ้า หรือจุดแบ่งแยกการซื้อขายไฟฟ้าเท่านั้น ซึ่งหากไม่มีการแบ่งแยกจุดครอบครองให้ชัดเจน จะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีครอบครองกระแสไฟฟ้าโดยไม่มีการจำกัดเขตพื้นที่ และมีความรับผิดชอบไม่จำกัด ซึ่งไม่มาจะเป็นการตีความที่ถูกต้อง ซึ่งข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า สถานที่เกิดเหตุเป็นพื้นที่ในเขตที่ดินของผู้ร้องสอด ตลอดจนทรัพย์สินบริเวณดังกล่าว ก็เป็นของผู้ร้องสอดทั้งสิ้น ผู้ร้องสอดจึงเป็นผู้ครอบครอง และมีหน้าที่ควบคุมดูแลและบำรุงรักษา มิใช่อยู่ในความครอบครอง หรือหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด ส่วนกรณี ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ข้อ ๔๘ ของระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยการใช้ไฟฟ้า และบริการ พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นการให้อำนาจแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่จะเข้าไปในสถานที่ของ ผู้ขอใช้ไฟฟ้าเพื่อตรวจสอบซ่อมแซม หรือแก้ไขระบบส่งพลังงานไฟฟ้าได้ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดี เห็นว่า เจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของระเบียบดังกล่าว มีขึ้นเพื่อใช้ในกรณีที่มีความ จำเป็นเพื่อป้องกันภัยอันตรายเป็น การเร่งด่วน ในเวลาหนึ่งเวลาได้อันเกิดจากการกระแสไฟฟ้า ที่อาจจะเป็นอันตรายต่อบุคคล หรือทรัพย์สินของผู้ขอใช้ไฟ หรือของบุคคลอื่นที่เกิดจากชั้น ภายใตบริเวณพื้นที่ที่ผู้ขอใช้ไฟฟ้า ซึ่งเป็นที่รโหฐาน มิใช่ที่สาธารณะ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดี มีอำนาจที่จะเข้าไปในสถานที่ของผู้ขอใช้ไฟฟ้า ได้โดยที่ไม่ผิดกฎหมาย หากไม่มีระเบียบ ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีอาจถูกดำเนินคดีอาญามนุษย์ก็ได้ ซึ่งในกรณีนี้ ก็มีใช้เป็นการเร่งด่วน อีกทั้งยังไม่ปรากฏว่าผู้ร้องสอดได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าตรวจสอบ หรือผู้ถูกฟ้องคดีพบว่า มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันภัยอันตรายต่อบุคคล หรือทรัพย์สินเป็นการเร่งด่วนแต่อย่างใด และ สำหรับกรณีศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ร้องสอดได้ติดตั้งหม้อแปลงขนาด ๕๐ KVA ๓ เฟส มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ต่อมามีการเปลี่ยนเป็นขนาด ๑๐๐ KVA ๓ เฟส ก่อนที่จะ เกิดเหตุกรณีข้างที่พิพาทตาย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ทราบว่ามี การเปลี่ยนขนาดหม้อแปลง ให้มีขนาดไฟแรงสูงขึ้นดังกล่าว โดยที่มาพบหลังจากเหตุการณ์ข้างที่พิพาทตายแล้ว ทั้ง ๆ ที่ หม้อแปลงขนาด ๑๐๐ KVA ตั้งอยู่บนเสาไฟฟ้าที่อยู่ติดกับทางสาธารณะ และสามารถ มองเห็นตัวเลขเครื่องหมายขนาดของหม้อแปลงได้อย่างชัดเจน และสามารถเข้าไป



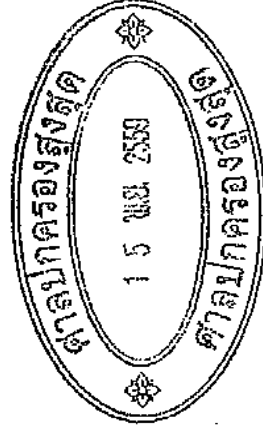
ตรวจสอบบริเวณที่ใช้ไฟฟ้าของผู้ร้องสอดได้ไม่ยาก เนื่องจากมีหลักฐานเอกสารในการยื่นคำขอติดตั้งหม้อแปลงอยู่ในการขอประกอบของตน จึงเป็นการละเอียดต่อการตรวจสอบแก้ไขการติดตั้งหม้อแปลงให้ถูกต้อง นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ตามหลักวิชาการแล้ว การเปลี่ยนหม้อแปลงจากขนาดเล็ก (๕๐ KVA) มาเป็นขนาดใหญ่ขึ้น (๑๐๐ KVA) เพื่อป้องกันกระแสไฟฟ้าตก และหม้อแปลงไฟฟ้าอาจชำรุดได้ หากมีการใช้พลังงานไฟฟ้ามากเกินไป ขนาดหม้อแปลงไฟฟ้าที่จะรับได้ มิใช่เปลี่ยนแล้ว จะทำให้ไฟแรงสูงขึ้นแต่อย่างใด ประกอบกับการเปลี่ยนขนาดหม้อแปลงไฟฟ้า ก็มิได้ก่อให้เกิดผลกระทบระบบจำหน่ายโดยรวม หรือต่อผู้ใช้ไฟรายอื่น แต่จะเป็นผลดีต่อผู้ร้องสอดเองเท่านั้น ดังนั้น จึงมิใช่เหตุผลที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะตั้งมากอยตรวจสอบว่า มีผู้ใช้ไฟรายใดบ้างที่เปลี่ยนขนาดหม้อแปลงไฟฟ้าโดยผลการเพิ่มขนาดจากเดิมที่เคยขอไว้ ซึ่งตามระเบียบและหลักเกณฑ์ระหว่างผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอด หม้อแปลงไฟฟ้าก็เป็นทรัพย์สินของผู้ร้องสอด ซึ่งต้องมีหน้าที่บำรุงรักษาและดูแลให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน และปลอดภัยตลอดเวลา ส่วนกรณีศึกษาการประกอบขึ้นตัวนี้จึงเห็นว่า เส้าไฟฟ้าที่ติดตั้งหม้อแปลงมีสภาพที่ขาดการบำรุงรักษา กล่าวคือ มีสายไฟฟ้าเดินลงมาสู่พื้นดิน แต่ฉนวนป้องกันสายไฟฟ้าแตกชำรุด นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า เป็นข้อเท็จจริงที่คลาดเคลื่อนต่อหลักวิชาการ เนื่องจากสายที่ลงมาสู่พื้นดินนั้นเป็นลวดเหล็กมิใช่สายไฟฟ้า แต่เป็นสายกราวด์ที่ไม่มีกระแสไฟฟ้า และมีท่อพีวีซีร้อยลวดเหล็กไว้มีใช้ฉนวนป้องกันสายไฟฟ้าตามที่ศาลปกครองชั้นต้นเข้าใจ ถึงแม้ว่าท่อพีวีซีดังกล่าวจะแตกหรือชำรุด ก็ไม่มีผลต่อกระแสไฟฟ้ารั่ว หรืออันตรายแต่อย่างใด เพราะสายเส้นนี้ต้องต่อลงดินโดยตรงอยู่แล้ว ส่วนกรณีศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คณะกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบหลังเกิดเหตุพบว่า มีกระแสไฟฟ้ารั่วไหลภายในบริเวณแคมป์ข้างถึงสามจุด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ตรวจตราป้องกัน และแก้ไขปัญหายันตรายที่จะเกิดขึ้นในบริเวณแคมป์ข้างมานานจนกระทั่งเกิดเหตุ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่า ข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติว่าผู้ร้องสอดขอใช้ไฟฟ้าโดยทำสัญญาซื้อขายไฟฟ้าระบบแรงดัน ๒๒,๐๐๐ โวลท์ แต่จุดที่เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีตรวจสอบพบว่า มีกระแสไฟฟ้ารั่วทั้งสามจุดเป็นการรั่วของกระแสไฟฟ้าแรงต่ำระบบแรงดัน ๒๒๐ โวลท์ ซึ่งเป็นสายไฟฟ้าภายในที่ต่อจากแรงต่ำของหม้อแปลงไฟฟ้า และอยู่ในพื้นที่ของผู้ร้องสอด ผู้ร้องสอดจึงเป็นผู้มีหน้าที่ต้องดูแลรักษา มีใช้หน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด กรณีการเกิดกระแสไฟฟ้ารั่วภายในพื้นที่



และเป็นทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองของผู้ร้องสอด จึงเป็นการกระทำโดยประมาทของ
ผู้ร้องสอดเองทั้งสิ้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมิได้เป็นผู้กระทำละเมิดแต่อย่างใด

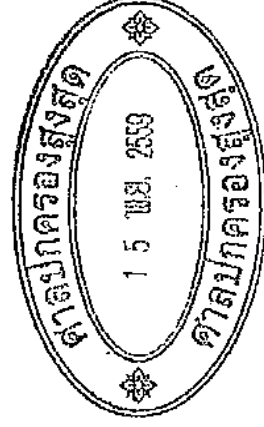
ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
โดยให้ยกฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสองเสีย

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองแก้อุทธรณ์ว่า กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า นายชาญวิทย์
ครูแก้ว เป็นหน่วยงานภาคเอกชน ซึ่งไม่มีองค์กรหรือหน่วยงานได้รับรองมาตรฐาน นั้น
ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า นายชาญวิทย์พยานผู้เชี่ยวชาญด้านไฟฟ้าที่ศาลปกครองชั้นต้น
แต่งตั้ง ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ฟ้องคดีทั้งสอง อีกทั้งมีประสบการณ์ทำงาน
เกี่ยวกับระบบไฟฟ้าขนาดใหญ่มาเป็นเวลามากกว่า ๓๒ ปี มีความรู้เรื่อง Grounding
System เป็นอย่างดี ซึ่งในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓ ที่นายชาญวิทย์เข้าตรวจสอบพื้นที่
ได้ดำเนินการร่วมกับนายพัชรพล ปานรักษ์ ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และร้อยตำรวจโท
อาหนั อินทร์พอง เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลจอมเทียน โดยเตรียม
เครื่องมือและบุคลากรครบถ้วน การตรวจสอบได้ดำเนินการโดยปักแผงของแดงสองแห่ง
ที่พื้นดิน มีระยะห่างเท่ากับทำช่วงบริเวณตำแหน่งที่ข้างตาย วัดแรงดันที่พื้นดินได้
๑๕๐ โวลต์ ประชาชนที่ถอดรองเท้ายืนในบริเวณรอบเสาไฟฟ้า จะมีความรู้สึกว่าถูกไฟฟ้าดูด
และต้นไม้รอบเสาไฟฟ้าแห้งตาย จึงจะเห็นได้ว่า การตรวจสอบมีขั้นตอนวิธีการ เครื่องมือที่ใช้
และผลการตรวจสอบที่บันทึกไว้ สามารถชี้แจงต่อหน่วยงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีเชื่อถือได้ ส่วนที่
ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การสรุปผลของนายชาญวิทย์ไม่ได้ระบุว่า กระแสไฟฟ้าที่รั่วมาจาก
จุดใด นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ตำแหน่งการรั่วของกระแสไฟฟ้า มีจุดที่กระแสไฟฟ้าวิ่งได้
หลายตำแหน่ง เห็นได้จากมีต้นไม้แห้งตาย และสายไฟก่อนเข้าและออกจากมิเตอร์ ชำรุด
หลายจุด จึงเป็นเหตุที่อาจทำให้เกิดกระแสไฟฟ้ารั่วได้ สำหรับกรณีที่ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า
ข้างพึงแสงจันทร์ อาจตายเนื่องจากได้ยกวงไม่สัมผัสสายไฟฟ้า นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า
เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้ามาดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเสาไฟฟ้าจุด
ที่ข้างตาย และต่อมา เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ นายชาญวิทย์ได้เข้าทำการ
ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง กลับไม่พบว่า มีแรงดันที่พื้นดินเหมือนดังที่ตรวจสอบเมื่อวันที่ ๓๑
มกราคม ๒๕๕๓ ประกอบกับทฤษฎี และการทดลองเรื่องผลของค่าความต้านทานดินของ
สายดินต่อแรงดันช่วงก้าวที่ว่า หากกรณีมีไฟฟ้ารั่วที่ภายในบริเวณแคบพิซัง แรงดัน
ที่เกิดขึ้นที่เสาต้นหม้อแปลงไฟฟ้าจุดที่ข้างตายจะไม่โอกาสสูงถึง ๑๕๐ โวลต์ นอกจาก



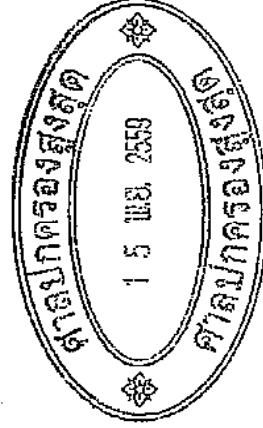
จะมีกระแสไฟฟ้ารั่วที่บริเวณเสาหม้อแปลงไฟฟ้าต้นนั้น และเมื่อพิจารณาสภาพของข้าง
 ที่กำลังเดินไปปรับหนักท่องเที่ยว เมื่อเดินมาบริเวณเสาไฟฟ้าที่มีหม้อแปลงดังกล่าว เจ้าหน้าที่
 เหยียบเบรกกราวด์ ทำหลั่งสัมผัสดินระยะประมาณ ๒ เมตร แรงดันไฟฟ้าที่พื้นดินในหล
 เขี้ยวตัวข้าง ทำให้ช้ำล้มมาทางเสาไฟฟ้า สังเกตได้จากวงข้างมีลักษณะขดเป็นวง ซึ่งเป็น
 อากาศช็อกเมื่อถูกไฟฟ้าดูด และตามมาตรฐานการติดตั้งสายไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดี
 สายไฟฟ้าแรงต่ำจะสูงจากพื้นดินประมาณ ๕.๕ เมตร แต่ข้างฝั่งแสงจันทร์สูงประมาณ
 ๒.๓๐ เมตร วงข้างยาวประมาณ ๒ เมตร เมื่อรวมกันแล้วยังไม่ถึง ๕.๕ เมตร จึงไม่มี
 โอกาสที่ข้างจะนำวงไปสัมผัสสายไฟฟ้าแรงต่ำได้ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ข้างฝั่งแสงจันทร์ตาย
 เนื่องจากมีกระแสไฟฟ้ารั่วที่เสาหม้อแปลง ไม่ใช่ช้ำข้างนำวงไปสัมผัสสายไฟฟ้าแรงต่ำ
 แต่อย่างใด

สำหรับกรณีที่ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องสอดติดตั้งหม้อแปลงขนาด ๑๐๐
 KVA ๓ เฟส โดยไม่แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏ
 ตามรายงานการตรวจสอบหม้อแปลงจากแผนกหม้อแปลง กองทดสอบหม้อแปลง
 การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เลขที่รายงาน ค เลขที่ ๕๓๕๔๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๗
 ขนาดหม้อแปลง ๑๐๐ KVA ๓ เฟส Serial Number ๔๗๐๖๗๗ หมายเลขที่มีการไฟฟ้าส่วน
 ภูมิภาคออกให้ C-๒PEA ๔๗-๑๑๖๓๓๑ ว่าหม้อแปลงดังกล่าว ผ่านการทดสอบและสามารถ
 นำไปใช้งานได้ ซึ่งใบรายงานดังกล่าวระบุชัดเจนว่า หม้อแปลงดังกล่าวจะนำไปติดตั้งใช้งาน
 ที่บริษัท แคมป์ช้าง จำกัด เลขที่ ๖๐/๔๐ หมู่ที่ ๑ ตำบลหนองเม็ก อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
 ซึ่งแม้ว่า ผู้ร้องสอดจะไม่สามารถหาหลักฐานแสดงให้เห็นว่า ฝ่าฝืนจากตั้งแต่ที่ขอขยาย
 เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ข้างตายเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นระยะเวลา ๖ ปีแล้ว แต่จาก
 เอกสารดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ร้องสอดได้ดำเนินการแจ้งการเปลี่ยนขนาดหม้อแปลง
 ไฟฟ้าให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบแล้ว ส่วนกรณีที่ถูกฟ้องคดีทั้งสองอุทธรณ์ว่า จุดเกิดเหตุอยู่ใน
 พื้นที่ของผู้ร้องสอด ผู้ร้องสอดจึงเป็นผู้ครอบครอง และมีหน้าที่ต้องดูแลรักษา มิให้ผู้ถูกฟ้องคดีนั้น
 ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า คำว่า ระบบไฟฟ้า ตามข้อ ๒๒.๒ ของระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
 ว่าด้วยการใช้ไฟฟ้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๕๒ หมายความว่า ระบบจำหน่ายไฟฟ้าและ
 ระบบไฟฟ้าภายใน ส่วนคำว่า อุปกรณ์ไฟฟ้า หมายความว่า อุปกรณ์ของผู้ใช้ไฟฟ้าที่เป็นทางผ่าน
 ของกระแสไฟฟ้าและใช้พลังงานไฟฟ้าสำหรับประโยชน์ตามหน้าที่ อาทิเช่น อุปกรณ์ตัด
 วงจรไฟฟ้า เครื่องป้องกันกระแสไฟฟ้าเกิน สายไฟฟ้าภายใน เป็นต้น จึงจะเห็นว่าตั้งแต่



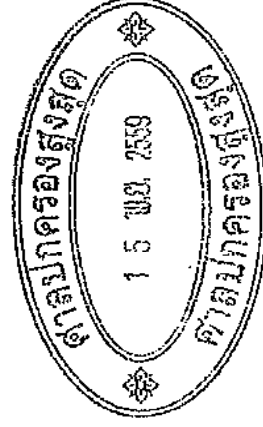
มิเตอร์ไป เป็นความรับผิดชอบของผู้ใช้ไฟฟ้า ดังนั้น พิวส์แรงสูง หม้อแปลงไฟฟ้า มิเตอร์ รวมทั้งเสาไฟฟ้า เป็นความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งจุดที่กระแสไฟฟ้ารั่วนั้น อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดี และสำหรับกรณีที่ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ในกรณีของข้างตายมิใช่กรณีเร่งด่วน ทั้งยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ร้องสอดได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าตรวจสอบ หรือผู้ถูกฟ้องคดีพบว่า มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายต่อบุคคล หรือทรัพย์สินเป็นการเร่งด่วนตามข้อ ๔๘ ของระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยการใช้ไฟฟ้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่อย่างไรก็ดี นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ก่อนที่ข้างฟ้องแสงจันทร์ จะตาย ได้เกิดเหตุการณ์ที่ข้างถูกไฟฟ้าดูดบริเวณเสาไฟฟ้าแล้ว ๒ ครั้ง โดยครั้งที่ ๑ ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้างแม่ลูกอ่อนชื่อพวงเงิน เดิมอยู่บริเวณถนนฝั่งลาดยางมะตอย ขณะฝนตก และครั้งที่ ๒ เป็นข้างตัวเมียชื่อ พวงไฉ้อ้อย เดิมฝั่งเดียวกับที่ข้างฟ้องแสงจันทร์ ตาย ซึ่งครั้งนั้น นายสมชาย บรรเลอทรัพย์ ควญช่าง ได้รับบาดเจ็บเช่นกัน ซึ่งในเหตุการณ์ดังกล่าว ผู้ร้องสอดก็ได้แจ้งไปยังผู้ถูกฟ้องคดีเข้ามาแก้ไข และสำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า สายที่ลงมาสู่พื้นดินนั้น เป็นลวดเหล็กมิใช่สายไฟฟ้า แต่เป็นสายกราวด์ที่ไม่มีการแสไฟฟ้า และมีท่อพีวีซีร้อยลวดเหล็กไว้ มิใช่ฉนวนป้องกันสายไฟฟ้า ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นเข้าใจ ถึงแม้ว่าท่อพีวีซีดังกล่าวจะแตกหรือชำรุด ก็ไม่มีผลต่อกระแสไฟฟ้ารั่ว หรืออันตรายแต่อย่างใด เพราะสายเส้นนี้ต้องต่อลงดินโดยตรงอยู่แล้ว นั้น ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า ในมาตรฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคระบุว่า สายกราวด์จะต้องร้อยผ่านฉนวนท่อ พีวีซี วัตถุประสงค์ดังกล่าว เพื่อป้องกันอันตรายจากแรงดันสัมผัส กรณีที่มีแรงดันไฟฟ้ารอบๆ แท่งกราวด์ นั้น แรงดันดังกล่าวจะเป็นอันตรายต่อคนหรือสัตว์ที่ไปสัมผัสแท่งกราวด์ได้ จึงจำเป็นต้องมีท่อพีวีซีหุ้ม ดังจะเห็นได้ในมาตรฐานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ระบุให้ใช้ท่อพีวีซีร้อยสายกราวด์ ดังนั้น การที่ท่อพีวีซีแตก มีผลให้เกิดอันตรายได้

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ร้องสอดแก้อุทธรณ์ว่า นายชญาวิทย์ คุรุแก้ว สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีที่ศึกษาปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรมหากรรม สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปริญญาโทวิศวกรรมไฟฟ้าจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และยังคงทำงานด้านการบำรุงรักษา ติดตั้ง ปรับปรุง ระบบไฟฟ้าแรงสูงให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมทั่วไป มีประสบการณ์ด้านไฟฟ้าเป็นเวลานานกว่า ๓๒ ปี จึงเป็นพยานผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ด้าน



ไฟฟ้าสูง และสามารถให้ข้อเท็จจริง และข้อมูลแก่ศาลได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า นายชาญวิทย์เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับผู้ฟ้องคดีทั้งสองหรือผู้ร้องสอดอย่างไร จึงเป็นพยานคนกลางที่สามารถทำหน้าที่ให้ข้อเท็จจริงและข้อมูลต่อศาลตามหลักวิชาการได้อีกทั้งนายชาญวิทย์ก็ได้ให้ถ้อยคำต่อหน้าศาลและคู่กรณีทุกฝ่าย ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีใหม่ประเด็นจึงไม่อาจรับฟังได้ คำให้การของนายชาญวิทย์ จึงน่าเชื่อถือและนำมาปรับฟังได้ ส่วนกรณีที่ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า สาเหตุที่ช่างฟังแสงจันทร์ตายไม่ได้เกิดจากกระแสไฟฟ้ารั่วที่อยู่ในความดูแลของผู้ถูกฟ้องคดี นั้น ผู้ร้องสอดเห็นว่า สาเหตุการตายของช่างฟังแสงจันทร์เกิดจากกระแสไฟฟ้ารั่วไหลเข้าตัวช่างอย่างแน่นอน โดยมีนายชาญวิทย์ซึ่งเป็นพยานผู้เชี่ยวชาญด้านไฟฟ้าที่ศาลตั้งได้เข้าตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ และยืนยันว่ามีแรงดันไฟฟ้าตามพื้นดิน และมีกระแสไฟฟ้ารั่วลงดินบริเวณที่เกิดเหตุจริง จึงสามารถสรุปได้ว่า ช่างที่พิพาทตายเนื่องจากการกระแสไฟฟ้าบริเวณนั้นรั่ว และเข้าสู่ร่างกายช่างตั้งแต่ที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัย ส่วนกรณีที่ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า นายอภัย ยุรัมย์ ควบคุมช่าง ทำการประมาณเงินแล้ว เป็นเหตุให้ช่างฟังแสงจันทร์ตาย นั้น ผู้ร้องสอดเห็นว่า ปกติความรู้อ้างยอมที่จะปกป้องตัวเองให้มีความปลอดภัยอยู่แล้ว แต่ข้อเท็จจริงในคดีนี้ ความรู้อ้างไม่อาจใช้ความระมัดระวังปกป้องภัย หรือภัยอันตรายต่อตัวช่างได้เลย เพราะสิ่งที่มาทำให้ช่างฟังแสงจันทร์ตายนั้น เกิดจากการกระแสไฟฟ้ารั่วไหลเข้าสู่ร่างกายช่าง ซึ่งไฟฟ้าเป็นทรัพย์สินที่อันตรายโดยสภาพ มองไม่เห็น โดยกระแสไฟฟ้ามีอยู่ทุกที่ทั่วไป และความรู้อ้างไม่มีความเชี่ยวชาญด้านไฟฟ้าเหมือนกับผู้ถูกฟ้องคดี ที่ยอมจะทราบวาสายไฟรั่วตรงจุดไหนอย่างไร หรือบริเวณไหนมีการใช้ไฟฟ้าอย่างไร ทั้งจุดที่เกิดเหตุ สภาพสายไฟฟ้าก็เก่าและชำรุด จนหนาทึบรองรับสายไฟฟ้าก็แตกเสียหายหลายจุด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแลรักษาโดยตรง กลับปล่อยให้สายไฟไม่ดำเนินการใดๆ จนเป็นเหตุให้มีช่างตาย ดังนั้น ความประมาทจึงเกิดจากผู้ถูกฟ้องคดี มิใช่ความรู้อ้าง

สำหรับกรณีที่ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้ครอบครองพลังงานไฟฟ้า และพื้นที่ที่เกิดเหตุไม่ได้อยู่ในความดูแลของผู้ถูกฟ้องคดี นั้น ผู้ร้องสอดเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบโดยอาศัยเหตุดังกล่าวได้ เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริการด้านไฟฟ้าแก่ประชาชน อันเป็นการบริการด้านสาธารณูปโภค ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องมีหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยในการใช้ประโยชน์จากพลังงานไฟฟ้าให้แก่ผู้รับบริการและประชาชน พลังงานไฟฟ้าและการปล่อยกระแสไฟฟ้าให้แก่ประชาชน

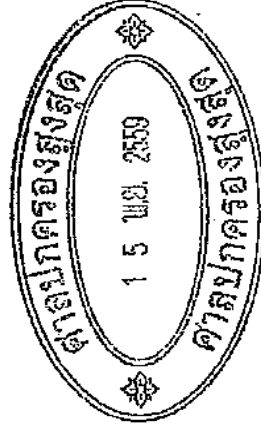


/ใช้สอย...

ใช้สอย จึงอยู่ในความควบคุมดูแลของผู้ถูกฟ้องคดีเช่นกัน ผู้ถูกฟ้องคดียอมทราบบว่า ประชาชนหรือผู้บริการคนใดใช้ประโยชน์จากกระแสไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดีบ้าง ส่วนกรณีที่ ผู้ร้องสอดเปลี่ยนขนาดหม้อแปลงไฟฟ้าจากขนาด ๕๐ KVA ๓ เฟส มาเป็น ๑๐๐ KVA ๓ เฟส นั้น หม้อแปลงไฟฟ้าดังกล่าวติดตั้งอยู่บนเสาไฟฟ้าติดกับทางสาธารณะที่อยู่ในการ ให้บริการของผู้ถูกฟ้องคดี มีความสูง สามารถสังเกตเห็นได้ชัดเจน แต่ผู้ถูกฟ้องคดี กลับปล่อยให้ดำเนินการแก้ไข หรือแจ้งให้ผู้ร้องสอดทราบ หรือดำเนินการใด เกี่ยวกับบริการด้านไฟฟ้าแก่ผู้ร้องสอด เช่น การตัดกระแสไฟฟ้าไม่ให้บริการ ด้านไฟฟ้าแก่ผู้ร้องสอดอีกต่อไป นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีก็ยังดำเนินการเรียกเก็บ ค่าใช้บริการค่าไฟฟ้ามืดลอดทุกเดือน ดังนั้น ข้อเท็จจริงที่ศาลปกครองชั้นต้นรับฟังว่า ผู้ถูกฟ้องคดีมีส่วนประมาทด้วยนั้น จึงชอบแล้ว และสำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อาจใช้วิธีป้องกันภัยอันตรายแก่ตัวมันได้ เพราะพื้นที่ของผู้ขอใช้ไฟฟ้า เป็นที่โรโรฐาน ไม่ใช่ที่สาธารณะ หากเข้าไปโดยพลการอาจมีความผิดกฎหมายอาญาได้ ผู้ร้องสอดเห็นว่า สภาพที่มีการใช้ไฟฟ้าของผู้ร้องสอด หม้อแปลงขนาด ๑๐๐ KVA ๓ เฟส ติดตั้งอยู่บนเสาไฟฟ้าที่ติดอยู่กับทางสาธารณะ และสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ พื้นที่ของผู้ร้องสอดก็เปิดกิจการธุรกิจด้านการแสดงช้าง เป็นสาธารณสถาน ที่ประชาชนย่อมมีความชอบธรรมสามารถเข้าไปได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของก่อน และผู้ถูกฟ้องคดีก็เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่ดูแลการให้บริการกับประชาชนอยู่แล้ว ย่อมมี อำนาจเข้าไปตรวจสอบการใช้ไฟฟ้าของผู้ร้องสอดโดยตรง โดยที่ไม่จำกัดของอนุญาตก่อน เช่นกัน ประเด็นดังกล่าวจึงเป็นข้อกล่าวอ้าง เพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีเท่านั้น ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

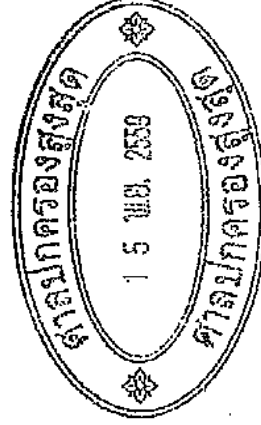
ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการ เจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ร้องสอดมีฐานะเป็นนิติบุคคล ประกอบธุรกิจในเรื่อง บริษัท แคมพ์ช้าง จำกัด มีวัตถุประสงค์หลักให้บริการแก่นักท่องเที่ยว การแสดง การละเล่น

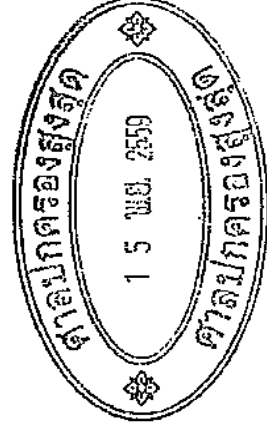


นั้นหลังช่วง และการแสดงโชว์ของสัตว์และคนประเภทต่างๆ ตั้งอยู่เลขที่ ๒๐/๔๐ หมู่ที่ ๑ ตำบลนาจอมเทียน อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๓ ผู้ร้องสอดได้ยื่นคำร้องลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๓ ขอขยายเขตระบบจำหน่ายแรงสูงและติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้า ระบบ ๓ เฟส ๒๒,๐๐ - ๔๐๐/๒๓๐ โวลต์ ขนาด ๕๐ KVA จำนวน ๑ เครื่อง เพื่อใช้ในการประกอบกิจการของผู้ร้องสอด โดยผู้ร้องสอดเป็นผู้ก่อสร้างระบบจำหน่ายไฟแรงสูง รวมทั้งการจัดหาหม้อแปลงไฟฟ้าขนาดตั้งก่อด้วยตนเอง ทั้งนี้มีนายสตีบ น้อยนำชัย ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภทสามัญวิศวกร สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า (ไฟฟ้ากำลัง) เป็นผู้ออกแบบและความคุมการก่อสร้าง ซึ่งต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๓ อนุมัติให้ผู้ร้องสอดดำเนินการก่อสร้างระบบจำหน่ายภายในเองได้ และภายหลังจากผู้ร้องสอดได้ดำเนินการแล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบมาตรฐานงานก่อสร้างระบบจำหน่าย และการติดตั้งหม้อแปลง เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๓ เห็นว่าการก่อสร้างระบบจำหน่าย และ การติดตั้ง หม้อแปลงไฟฟ้าเป็นไปตามมาตรฐาน และถูกต้องตามที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้ย้ายกระแสไฟฟ้าให้แก่สถานประกอบการของผู้ร้องสอด แต่ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ผู้ร้องสอดได้เปลี่ยนหม้อแปลงไฟฟ้าจากขนาด ๕๐ KVA มาเป็นขนาด ๑๐๐ KVA

ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นเจ้าของช่วงส่งแรงจันทร หรือแสงเดือน ตามหลักฐาน ตัวรูปพรรณช่วงส่ง ฉบับที่ ๐๐๒๗๗ วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ ส่วนผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นภรรยาของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้นำช่วงดังกล่าวไปปรับจ้งให้บริการ นักท่องเที่ยวที่แคมป์ช่วงของผู้ร้องสอด เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๓ เวลาประมาณ ๑๖ นาฬิกา นายอ้วย ยุรัมย์ คาวูช่วงได้ช่วงส่งจันทรไปตรวจสุขภาพ ประจำเดือนกับนายสัตวแพทย์ลงกรณ์ มหรรณพ ผลการตรวจปรากฏว่า ปกติ ภายหลังจากการตรวจ ช่วงส่งจันทรได้เดินกลับที่พัก โดยผ่านเส้นทางใกล้เสาไฟฟ้าริมถนน นาจอมเทียน ซอย ๔ ปรากฏว่า ช่วงส่งจันทรเกิดอาการสะดุ้ง หยุดนึ่ง ไม่ยอมเดินและล้มศรีนลงกับพื้นดินที่มีน้ำขังติดกับเสาไฟฟ้าแรงสูง และถึงแก่ความตาย ส่วนความยุ่ง้าง กระเด็นจากหลังช่วง ตกกลงไปในพงหญ้าริมถนนได้รับบาดเจ็บ มีอาการมีนงประมาณ ๑๐ ถึง ๑๕ นาที จึงจะสามารถเล่าเหตุการณ์ได้ รวมถึงมีอาการมีนและขาตามร่างกาย ต่อมา เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓ นายชาญวิทย์ คุรุแก้ว พร้อมด้วยพนักงานสอบสวน ที่รับผิดชอบ ได้เข้าไปตรวจสอบที่เกิดเหตุ พบรอยไหม้บริเวณกิ่งไม้ และบริเวณท่อร้อย



สายดิน ฉนวนที่หุ้มสายไฟฟ้าแตกชำรุดหลายจุด แต่ไม่พบสายไฟฟ้าขาด มีแท่งกราวด์รวบอด โผล่จากพื้นดิน ๒ แท่ง เมื่อทดสอบโดยใช้แท่งทองแดงกับบริเวณปลายเท้าช่างที่ล้มตัวลงด้านหน้าและด้านหลัง และวัดแรงเคลื่อนไฟฟ้าพบว่า มีแรงเคลื่อนไฟฟ้า ๑๕๐ โวลท์ และเมื่อทดลองใช้หลอดไฟฟ้า และพัดลมต่อเข้ากับแท่งทองแดง บริเวณที่ทดสอบดังกล่าว ปรากฏว่า หลอดไฟฟ้ามีแสงสว่างเกิดขึ้น และพัดลมหมุนได้เอง แสดงว่ามีแรงดันไฟฟ้าตามพื้นดินจริง และมีกระแสไฟฟ้ารั่วลงดินบริเวณที่เกิดเหตุ ซึ่งมีผลกระทบต่อช่วงเท้าหากกระแสไฟฟ้าได้สัมผัสเท้าหน้าและเท้าหลังย่อมเกิดอันตรายได้ หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดี มีหนังสือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขา จอมเทียน ที่ มท. ๔๓๐๕.๖๒/จอมเทียน กพ. ๕๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้ร้องสอด และมีหนังสือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขา จอมเทียน ที่ มท. ๕๓๐๕.๖๒/จอมเทียน ๑๐๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ซึ่งแจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้าตรวจสอบพื้นที่แล้ว พบว่า สาเหตุที่ทำให้ช่างถึงแก่ความตาย เกิดมาจากระบบไฟฟ้าที่ติดตั้งภายในเขตที่ดินของผู้ร้องสอด มีสภาพที่ไม่ปลอดภัย ทำให้เกิดกระแสไฟฟ้ารั่วไหล และให้ผู้ร้องสอดดำเนินการซ่อมแซมระบบการจ่ายไฟฟ้าแรงสูง-แรงต่ำให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย พร้อมกำหนดแนวเขตอันตราย โดยการติดตั้งแนวรั้วล้อมเสาดันติดตั้งหม้อแปลง เพื่อมิให้คนหรือสัตว์ไปอยู่ใกล้บริเวณดังกล่าว และให้ติดตั้งสายดินในอุปกรณ์ไฟฟ้าที่มีโครงเป็นโลหะทุกชนิด และต่อมา เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ นายชาญวิทย์ได้เข้าตรวจสอบที่เกิดเหตุอีกครั้งหนึ่ง ไม่พบว่า มีกระแสไฟฟ้ารั่ว และได้ทำการวัดค่าความต้านทานดินของสายดินได้ค่า ๑๒ โอห์ม ต่อมา ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี ขอให้ช่วยเหลือผู้ฟ้องคดีทั้งสอง โดยการจ่ายค่าทดแทนสำหรับการตายของพี่แสงจันทร์เป็นเงิน ๘๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งต่อมากณะกรรมกรสอบสวนขอให้จริงของผู้ถูกฟ้องคดี ได้ตรวจสอบและมีรายงานลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ว่า จากการตรวจสอบพบการไหลรั่วของไฟฟ้าแรงต่ำภายในแคมป์ข้างทุ่งสีน ๓ จุด ได้แก่ บริเวณเสาสีเหล็กที่ตั้งอยู่ใกล้กับอุโมงค์ข้าง บริเวณตามแนวถนนลงไปทางชายหาดจอมเทียนห่างจากจากจุดเกิดเหตุประมาณ ๕๐ เมตร และบริเวณโรงเก็บบรมถั่ว โดยคณะกรรมการเห็นว่า สาเหตุที่ทำให้ช่างพี่แสงจันทร์ถึงแก่ความตาย เกิดจากการไหลรั่วของไฟฟ้าในระบบจำหน่ายไฟฟ้าแรงต่ำภายในแคมป์ข้าง ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขา จอมเทียน ที่ มท.๕๓๐๕.๖๒/จอมเทียน-บป./๑๔๗/๕๓ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แจ้งผู้ร้องสอดว่า เนื่องจาก



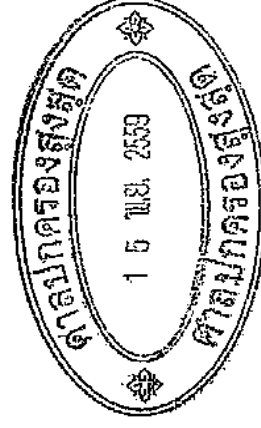
/หม้อแปลงไฟฟ้า...

หม้อแปลงไฟฟ้าของผู้ร้องสอดมีขนาด ๑๐๐ KVA ผู้ร้องสอดจึงต้องชำระเงินค่าประกัน
 เพิ่มอีก ๑๘,๖๐๐ บาท และต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ๒
 ที่ มท ๕๓๐๕.๖๒/๒๕๑ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า จากการ
 ตรวจสอบพบว่า สาเหตุที่ช่วงถูกกระแสไฟฟ้าดูดตายนั้น เกิดมาจากการไหลรั่วของ
 กระแสไฟฟ้าแรงต่ำ ภายในพื้นที่ของผู้ร้องสอด เนื่องจากขณะเกิดเหตุระบบไฟฟ้าแรงต่ำ
 ดังกล่าวมีสภาพไม่ปลอดภัย การก่อสร้างติดตั้งไม่เป็นไปตามมาตรฐาน และถูกหลักวิศวกรรม
 และขาดการบำรุงรักษา เหตุการณ์ดังกล่าวจึงอยู่นอกเหนือความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดี
 ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ ขอให้
 ผู้ถูกฟ้องคดีชดใช้ค่าเสียหายทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

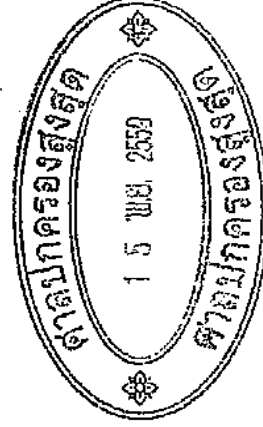
ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
 เป็นเงินจำนวน ๔๘๓,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันถัดจาก
 วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จสิ้นแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองตามคำขอ คดีนี้ศาลกรมเนียบศาล
 ตามส่วนของการชดใช้คดีนี้ทั้งสอง ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของ
 ศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า
 การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองหรือไม่ หากเป็นการละเมิด
 ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองหรือไม่ เพียงใด

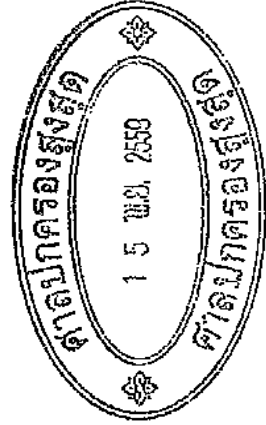
คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอด เป็นผู้กระทำการละเมิด
 ต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองโดยต่างฝ่ายต่างทำละเมิด จึงกำหนดความรับผิดของผู้ถูกฟ้องคดี
 เป็นจำนวนร้อยละ ๖๐ ของค่าสินไหมทดแทนทั้งหมด และพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบชดใช้
 ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๔๘๓,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี
 นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จสิ้น โดยไม่ได้กำหนดให้ผู้ร้องสอดรับผิดชอบชดใช้
 ผู้ฟ้องคดีและผู้ร้องสอดไม่ได้ยื่นอุทธรณ์ คดีในส่วนของผู้ร้องสอดจึงยุติตามคำพิพากษา
 ของศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ร้องสอดเป็นผู้มีส่วนกระทำการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง กรณีจึงมี
 ประเด็นที่ต้องพิจารณาในชั้นอุทธรณ์เพียงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีกระทำการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
 หรือไม่ หากเป็นการละเมิดผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
 หรือไม่ เพียงใด



พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติว่า ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ทำต่อบุคคลอื่นโดยผิดกฎหมายให้เขาเสียหายถึงแก่ชีวิตก็ดี แก่ร่างกายก็ดี อนามัยก็ดี เสรีภาพก็ดี ทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าผู้หนึ่งทำละเมิด จำต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น มาตรา ๔๓๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า บุคคลใดครอบครองหรือควบคุมดูแลยานพาหนะอย่างใด ๆ อันเดินด้วยกำลัง เครื่องจักรกล บุคคลนั้นจะต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแต่ยานพาหนะนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า การเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัยหรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั่นเอง วรรคสอง บัญญัติว่า ความข้อนี้ให้บังคับได้ตลอดถึงบุคคลผู้มีไว้ในครอบครองของตนซึ่งทรัพย์สินเป็นของเกิดอันตรายได้โดยสภาพ หรือโดยความมุ่งหมายที่จะใช้ หรือโดยอาการกลไกของทรัพย์สินด้วย มาตรา ๔๓๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ค่าสินไหมทดแทนจะพึงใช้โดยสถานใด เพียงใดนั้น ให้ศาลวินิจฉัยตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด มาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ บัญญัติว่า ในกรณีดำเนินการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้คำนึงถึงความปลอดภัย ประโยชน์ของรัฐ และประชาชน ข้อ ๔ ของหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับงานก่อสร้างของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๓๘ กำหนดว่า การก่อสร้างและติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าภายใน (๔.๑) อุปกรณ์ไฟฟ้าภายใน หมายความว่า อุปกรณ์ไฟฟ้าที่นำมาก่อสร้างและติดตั้งอยู่ภายในเขตที่ดินของผู้ใช้ไฟ รวมทั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าที่นำมาก่อสร้างและติดตั้งต่อจากเครื่องวัดไฟฟ้า ไปจนถึงภายในสถานที่ขอใช้ไฟฟ้า (๔.๒) อุปกรณ์ไฟฟ้าภายใน ถือเป็นทรัพย์สินของผู้ขอใช้ไฟฟ้า ซึ่งผู้ขอใช้ไฟฟ้าต้องเป็นผู้รับผิดชอบ และบำรุงรักษาเอง เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ยอมให้พนักงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเข้าตรวจสอบการไฟฟ้าภาค ว่าด้วยบริเวณที่ใช้ไฟฟ้าในเวลาอันสมควร... ข้อ ๒๒ ของระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยการใช้ไฟฟ้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดว่า ... (๒๒.๒) ระบบไฟฟ้าที่ก่อสร้างและติดตั้งอยู่ภายในเขตที่ดินที่ใช้ไฟฟ้า รวมทั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าภายในที่นำมาก่อสร้างและติดตั้งต่อจากมิเตอร์ไปจนถึงภายในสถานที่ใช้ไฟฟ้า ถือเป็นทรัพย์สินของผู้ใช้ไฟฟ้า ซึ่งผู้ใช้ไฟฟ้าต้องเป็นผู้รับผิดชอบและบำรุงรักษาเอง เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นอย่างอื่น ข้อ ๔๘ กำหนดว่า พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคมีอำนาจตามกฎหมายกำหนด ให้เข้าไปในสถานที่ของผู้ใช้ไฟฟ้าและหรือครอบครองสถานที่ใช้ไฟฟ้าเพื่อตรวจสอบมาตรหรือแก้ไขระบบส่งพลังงานไฟฟ้าในกรณีจำเป็นเพื่อป้องกันภัยอันตรายเป็นการเร่งด่วนในเวลาหนึ่งเวลาใดก็ได้



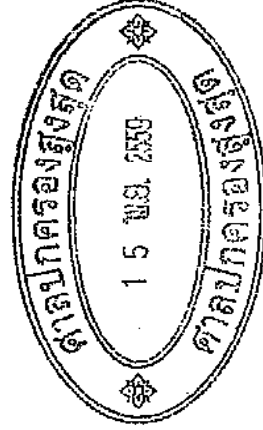
คดีนี้ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า สถานที่เกิดเหตุเป็นพื้นที่ในเขตที่ดินของ
 ผู้ร้องสอด ตลอดจนทรัพย์สินบริเวณดังกล่าว ก็เป็นของผู้ร้องสอดทั้งสิ้น ผู้ร้องสอดจึงเป็น
 ผู้ครอบครอง และมีหน้าที่ควบคุมดูแล และบำรุงรักษา มิใช่อยู่ในความครอบครองหรือในหน้าที่
 ความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อเกิดความเสียหายขึ้น ผู้ร้องสอด
 จึงเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบคดีใหม่ทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ส่วนผู้ฟ้องคดีทั้งสองและ
 ผู้ร้องสอดแก่ผู้ทธรณ์ในทำนองเดียวกันว่า ชำรงพึงแสงจันทร์ถึงแก่ความตาย เนื่องจาก
 มีกระแสไฟฟ้ารั่วที่เสาหม้อแปลง มิใช่เกิดจากการที่ช่างนำวงไปสัมผัสสายไฟฟ้าแรงต่ำ
 ดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้าง ซึ่งจุดที่กระแสไฟฟ้ารั่วดังกล่าว อยู่ในความรับผิดชอบของ
 ผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง
 เมื่อพิจารณาข้อกล่าวอ้างของคู่กรณีทุกฝ่ายแล้วเห็นว่า มิได้มีการโต้แย้งเกี่ยวกับสาเหตุการ
 ตายของช่างพึงแสงจันทร์ว่า มิได้เกิดจากกระแสไฟฟ้ารั่ว เพียงแต่โต้แย้งกันว่ากระแสไฟฟ้าที่
 รั่วไหลจนเป็นเหตุให้ช่างพึงแสงจันทร์ถึงแก่ความตาย นั้น ร่วมาจากจุดใดและผู้จะต้อง
 เป็นผู้รับผิดชอบคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายดังกล่าว กรณีจึงมีประเด็นที่ต้อง
 พิจารณาก่อนว่า กระแสไฟฟ้าซึ่งเป็นเหตุให้ช่างพึงแสงจันทร์ถึงแก่ความตายรั่วไหลมาจาก
 จุดใด ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ศาลปกครองชั้นต้นได้สำนวนนายทนายวิริทย์
 คุรุแก้ว พยานผู้เชี่ยวชาญด้านไฟฟ้าได้ความว่า จากการศึกษาตรวจสอบพื้นที่ที่เกิดเหตุพบว่า
 มีแรงเคลื่อนไฟฟ้า ๑๕๐ โวลท์ ซึ่งเมื่อทดลองใช้หลอดไฟฟ้า และพัดลมต่อกับกับแท่ง
 ทองแดงบริเวณที่ทดสอบดังกล่าว ปรากฏว่าหลอดไฟฟ้ามีแสงสว่างเกิดขึ้น และพัดลมหมุน
 ได้เอง แสดงว่ามีแรงดันไฟฟ้าตามพื้นดินจริง และมีกระแสไฟฟ้ารั่วลงดินบริเวณที่เกิดเหตุ
 ซึ่งมีผลกระทบท่อช่วงเท้า ซึ่งหากกระแสไฟฟ้าได้สัมผัสเท้าหน้าและเท้าหลัง ซึ่งจะเป็น
 อันตรายได้ จากการตรวจสอบอย่างชัดเจน สรุปได้ว่า ช่างที่พิพาทตายเนื่องจากกระแสไฟฟ้า
 บริเวณนั้นรั่วเข้าสู่ร่างกายช่าง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับข้อกล่าวอ้างตามคำอุทธรณ์ของ
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า สาเหตุการตายของช่างพึงแสงจันทร์อาจเกิดได้จากสองสาเหตุ กล่าวคือ
 รั่วไหลจากภายในพื้นที่ของผู้ร้องสอด หรืออาจเกิดจากกรณีที่ช่างพึงแสงจันทร์นำวงไป
 สัมผัสสายไฟฟ้า นั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาภาพถ่ายที่เกิดเหตุประกอบกับข้อกล่าวอ้าง
 ตามคำแก่ผู้ทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีทั้งสองที่ว่า โดยปกติสายไฟฟ้าแรงต่ำจะสูงจากพื้นดิน
 ประมาณ ๕.๕ เมตร แต่ช่างพึงแสงจันทร์สูงประมาณ ๒.๓๐ เมตร วางข้างยาวประมาณ
 ๒ เมตร เมื่อรวมกันแล้วยังไม่ถึง ๕.๕ เมตร และผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้โต้แย้งข้อเท็จจริงดังกล่าว



จึงต้องฟัง...

จึงต้องฟังเป็นที่ยุติว่า เมื่อรวมความสูงของข้างฝั่งแสงจันทร์กับความยาวของวงข้างแล้วมีความสูงไม่ถึงสายไฟฟ้าแรงต่ำ ดังนั้น ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า ข้างฝั่งแสงจันทร์อาจถูกไฟฟ้าดูดเนื่องจากร่างวงไปสัมผัสสายไฟฟ้า จึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า ข้างฝั่งแสงจันทร์ถึงแก่ความตายเนื่องจากการแสไฟฟ้ารั่วไหลมาจากในบริเวณพื้นที่แคมป์ช่างผู้ร้องสอดนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวว่า เพียงว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้ถูกฟ้องคดี ได้ตรวจสอบและมีรายงาน ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ว่า จากการตรวจสอบพบการไหลรั่วของไฟฟ้าแรงต่ำภายในแคมป์ช่างทั้งสิ้น ๓ จุด ได้แก่ บริเวณเสาหลักที่ตั้งอยู่ใกล้กับอุโมงค์ข้าง บริเวณตามแนวถนนลงไปทางชายหาดจอมเทียน ห่างจากจากจุดเกิดเหตุประมาณ ๕๐ เมตร และบริเวณโรงเก็บบรม้า จึงเห็นว่าสาเหตุที่ทำให้ข้างฝั่งแสงจันทร์ถึงแก่ความตายเกิดจากการรั่วไหลของไฟฟ้าในระบบจำหน่ายไฟฟ้าแรงต่ำภายในแคมป์ช่างของผู้ร้องสอดเอง โดยผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้แสดงหลักฐานหรือข้อพิสูจน์ให้เห็นได้ว่า กระแสไฟฟ้ารั่วไหลมาจากจุดดังกล่าวจริง หรือยกข้อต่อสู้ว่าผลการทดลองของพยานผู้เชี่ยวชาญด้านไฟฟ้าที่ศาลปกครองชั้นต้นตั้งไม่ถูกต้องตามหลักการทางวิทยาศาสตร์อย่างไร คำให้การของพยานผู้เชี่ยวชาญด้านไฟฟ้าในประเด็นนี้จึงมีน้ำหนักน่าเชื่อถือได้มากกว่า กรณีจึงต้องรับฟังว่า กระแสไฟฟ้าซึ่งเป็นเหตุให้ข้างฝั่งแสงจันทร์ถึงแก่ความตายนั้น รั่วไหลมาจากบริเวณเสาไฟฟ้าต้นที่เกิดเหตุ อุทธรณ์ในประเด็นนี้ของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

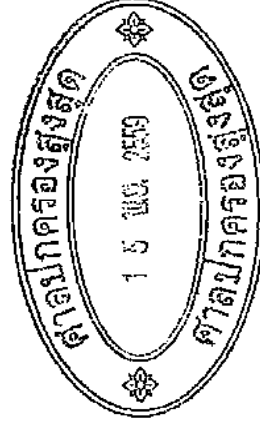
สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นแต่งตั้งให้นายชาญวิทย์ คุญแก้ว เป็นพยานผู้เชี่ยวชาญด้านไฟฟ้า เป็นกระบวนการพิจารณาที่ไม่ชอบ เนื่องจากนายชาญวิทย์เป็นบุคคลผู้มีส่วนร่วม และรู้เห็นในการจัดเตรียมเอกสาร และข้อมูลประกอบการฟ้องคดีให้กับผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และผู้ร้องสอดมาตั้งแต่ต้น ข้อมูลที่นำเสนอจึงเป็นปฏิบัติของผู้ถูกฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า ข้อเท็จจริงในสำนวนคดีปรากฏว่า ในวันที่ศาลปกครองชั้นต้นได้สำนวนนายชาญวิทย์ พยานผู้เชี่ยวชาญด้านไฟฟ้า ผู้ถูกฟ้องคดี ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของฟ้องคดีเข้าฟังการไต่สวนดังกล่าว ซึ่งหากข้อเท็จจริงที่นายชาญวิทย์ให้การต่อศาลปกครองชั้นต้น ไม่ถูกต้องหรือเป็นปฏิบัติของผู้ถูกฟ้องคดี อย่างไรก็ตาม เรา เจ้าหน้าที่ของฟ้องคดีย่อมอาจคัดค้านคำให้การดังกล่าวได้ในวันนั้น หรือผู้ถูกฟ้องคดีอาจชี้แจงข้อเท็จจริง เพื่อคัดค้านคำให้การของนายชาญวิทย์ได้ ก่อนวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริงในศาลปกครองชั้นต้น แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็มิได้ดำเนินการ การที่



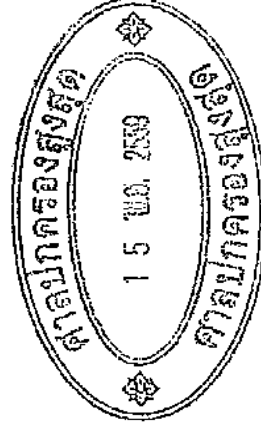
ศาลปกครองชั้นต้นแต่งตั้งให้นายชาญวิทย์ คุรุแก้ว เป็นพยานผู้เชี่ยวชาญด้านไฟฟ้า จึงเป็นกระบวนการพิจารณาที่ชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีในประเด็นนี้ฟังไม่ขึ้น

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า กระแสไฟฟ้าซึ่งเป็นเหตุให้ช้างพังแสงจันทร์ถึงแก่ความตาย รัวไหลมาจากบริเวณเสาไฟฟ้าต้นที่เกิดเหตุ จึงมีกรณีที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า ผู้ถูกฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือไม่ดูแลเสาไฟฟ้ายาวต้นดังกล่าว จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายขึ้น หรือไม่ โดยมิปัญหาต้องพิจารณา ก่อนว่า เสาไฟฟ้าต้นที่เกิดเหตุไฟฟ้ารั่วอยู่ในความครอบครองของผู้ใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคแล้ว เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นหน่วยงานของรัฐที่กฎหมายกำหนดให้มีวัตถุประสงค์ในการผลิต จัดให้ได้มา จัดส่ง และจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า อันเป็นบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน ซึ่งจำเป็นต้องการดำรงชีพของประชาชน แต่ในขณะเดียวกันพลังงานไฟฟ้าก็มีลักษณะ เป็นสิ่งที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้โดยสภาพ มาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงบัญญัติเป็นหลักการทั่วไปว่า ในการดำเนินการของ ผู้ถูกฟ้องคดี ให้คำนึงถึงความปลอดภัยของประชาชนเป็นสำคัญ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นผู้ มีหน้าที่ในอันที่จะป้องกันอันตรายอันอาจเกิดจากกระแสไฟฟ้า แต่ทั้งนี้ มิได้หมายความว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องมีหน้าที่ป้องกันอันตรายที่เกิดจากกระแสไฟฟ้าในทุกกรณี หรือต้องรับผิดชอบ ผู้ที่ได้รับอันตราย หรือความเสียหายจากกระแสไฟฟ้าโดยไม่มีขอบเขตจำกัดแต่อย่างใด ซึ่งข้อ ๔ (๔.๑) และ (๔.๒) ของหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับงานก่อสร้างของการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๓๘ และข้อ ๒๒ (๒๒.๒) ของระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยการใช้ไฟฟ้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้กำหนดขอบเขตความสัมพันธ์ของผู้ถูกฟ้องคดีกับ ผู้ขอใช้ไฟฟ้าเอาไว้ในทำนองเดียวกันว่า หากเป็นอุปกรณ์ไฟฟ้าซึ่งก่อสร้าง และติดตั้ง อยู่ให้บริการ หรือพื้นที่สาธารณะ หรือเป็นอุปกรณ์ไฟฟ้าที่นำมาก่อสร้าง และติดตั้งก่อน เครื่องวัดไฟฟ้า หรือมิเตอร์ ย่อมเป็นอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีหน้าที่บำรุงรักษา ให้อุปกรณ์ไฟฟ้าดังกล่าวอยู่ในสภาพที่ปลอดภัย แต่หากเป็นอุปกรณ์ไฟฟ้าที่นำมาก่อสร้าง และติดตั้งอยู่ภายในเขตที่ดินของผู้ใช้ไฟ หรือเป็นอุปกรณ์ไฟฟ้าที่นำมาก่อสร้าง และติดตั้ง ต่อจากเครื่องวัดไฟฟ้า หรือมิเตอร์ไปจนถึงภายในสถานที่ที่ขอใช้ไฟฟ้า ย่อมเป็นอุปกรณ์ ไฟฟ้าภายใน ที่ผู้ขอใช้ไฟฟ้ามีหน้าที่บำรุงรักษาให้อุปกรณ์ไฟฟ้าดังกล่าวอยู่ในสภาพ ที่ปลอดภัยเพียงพอ เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นอย่างอื่น แต่ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ก็ยังคงมีอำนาจที่จะเข้าตรวจการใช้ไฟฟ้า ภายในบริเวณที่ใช้ไฟฟ้าได้ในเวลาอันสมควร



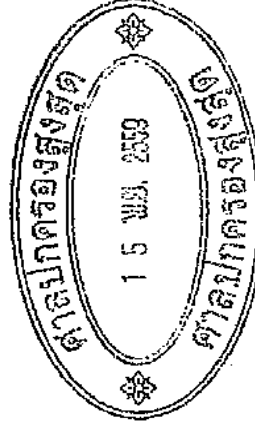
ซึ่งสอดคล้องกับข้อ ๔๘ ของระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยการใช้ไฟฟ้าและบริกา
 พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่กำหนดให้พนักงานของผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจที่จะเข้าไปในสถานที่ของผู้ใช้ไฟฟ้า
 และหรือผู้ครอบครองสถานที่ใช้ไฟฟ้า เพื่อตรวจซ่อมแซมหรือแก้ไขระบบส่งพลังงานไฟฟ้า
 ในกรณีจำเป็น เพื่อป้องกันอันตรายเป็นกรเร่งด่วนในเวลาที่หนึ่งเวลาใดก็ได้ กรณีจึงเห็นได้ว่า
 แม้จะเป็นอุปกรณ์ไฟฟ้าภายในพื้นที่ของผู้ใช้ไฟฟ้า แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ยังคงมี
 หน้าที่ที่จะดูแลรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้าภายในดังกล่าวในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน
 เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่ประชาชน ข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า เสาไฟฟ้า
 ต้นที่เกิดเหตุไฟฟ้ารั่วจนช่วงฟุ้งแสงจนทรัพย์สินของราษฎรตาย ตั้งอยู่ภายในเขตที่ดินของผู้ร้องสอด
 โดยผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้อนุมัติให้ผู้ร้องสอดดำเนินการก่อสร้างและผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบ
 มาตรฐานงานก่อสร้างดังกล่าวแล้ว โดยเสไฟฟ้าต้นดังกล่าวเป็นเสาไฟฟ้าต้นแรกที่ต่อมา
 จากเสไฟฟ้าของผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อจำหน่ายไฟฟ้าไปยังพื้นที่ของผู้ร้องสอด โดยมีหม้อแปลงไฟฟ้า
 และเครื่องวัดไฟฟ้าหรือมิเตอร์ติดตั้งอยู่ เสาไฟฟ้าต้นดังกล่าวจึงมีทั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าส่วนที่
 อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดี และอุปกรณ์ไฟฟ้าส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของ
 ผู้ร้องสอดติดตั้งอยู่ ซึ่งแม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏว่า อุปกรณ์ไฟฟ้าในส่วนที่ผู้ร้องสอดมีหน้าที่
 ต้องบำรุงรักษา มีสภาพชำรุดทรุดโทรมจนอาจเป็นเหตุเกิดอันตราย ซึ่งถือเป็นความละเอียด
 ของผู้ร้องสอดก็ตาม แต่การละเลยดังกล่าวของผู้ร้องสอดก็ไม่ได้เป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดี
 ปฏิเสธที่จะไม่บำรุงรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้า ในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน หรือ
 ไม่ปฏิบัติหน้าที่ทั่วไปในอันที่จะรักษาความปลอดภัยแก่ประชาชนได้ ด้วยเหตุดังกล่าว
 ผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีไว้ในครอบครอง ซึ่งทรัพย์สินอันเป็นของเกิดอันตรายได้โดยสภาพ
 ตามมาตรา ๔๓๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีหน้าที่
 ต้องบำรุงรักษาเสไฟฟ้าต้นดังกล่าว ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย และไม่เป็นการ
 ต่อประชาชน ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏจากภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุว่า เสาไฟฟ้าต้น
 ที่เกิดเหตุ มีสภาพที่ขาดการบำรุงรักษา กล่าวคือ มีสายไฟฟ้าเดินลงมาสู่พื้นดินแต่ฉนวน
 ป้องกันสายไฟฟ้านั้นแตกชำรุด สายไฟฟ้าที่ใช้งานอยู่มีสภาพชำรุด ทิ้งก่อนเข้ามิเตอร์
 และออกจากมิเตอร์ บริเวณสายไฟฟ้าและโคนเสไฟฟ้า มีรากไม้และกิ่งไม้เกี่ยวพันอยู่
 เป็นจำนวนมาก อันเป็นสภาพที่ก่อให้เกิดภัยอันตราย และเป็นสาเหตุให้เกิดกระแสไฟฟ้า
 รั่วได้ทั้งสิ้น ซึ่งแม้ว่าเสไฟฟ้าต้นดังกล่าว จะตั้งอยู่ในเขตที่ดินของผู้ร้องสอด แต่ก็อยู่ติด
 กับทางสาธารณะ และอยู่ใกล้กับเสไฟฟ้าสาธารณะต้นที่อยู่ในความครอบครองของ
 ผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงย่อมเห็นความชำรุดทรุดโทรมของเสไฟฟ้าต้นดังกล่าว



ได้โดยง่าย...

ได้โดยง่าย และมีได้เป็นการสร้างภาระเกินสมควรแก่ผู้ถูกฟ้องคดี ในอันที่จะบำรุงรักษาเสาไฟฟ้าต้นดังกล่าวแต่อย่างใด ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีก็มีอำนาจตามข้อ ๔๘ ของระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ว่าด้วยการใช้ไฟฟ้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่จะเข้าไปในพื้นที่ของผู้ร้องสอด เพื่อบำรุงรักษาอุปกรณ์ไฟฟ้าดังกล่าว อันเป็นการป้องกันภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็หาได้กระทำเช่นนั้นไม่ จึงเป็นกรณีที่ถูกฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ไม่บำรุงรักษาเสาไฟฟ้าส่วนที่อยู่ในการครอบครองของผู้ถูกฟ้องคดี ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยจนเป็นเหตุให้เกิดกระแสไฟฟ้ารั่วจนช่วงส่งแสงจันทร์ถึงแก่ความตาย อันเป็นการกระทำละเมิด และต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า สถานที่เกิดเหตุเป็นพื้นที่ในเขตที่ดินของผู้ร้องสอด ผู้ร้องสอดจึงเป็นผู้ครอบครอง และมีหน้าที่ควบคุมดูแลและบำรุงรักษา มิใช่หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดี และกรณีดังกล่าวมิใช่กรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ตามข้อ ๔๘ ของระเบียบการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยการใช้ไฟฟ้าและบริการ พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะเข้าไปในสถานที่ของผู้ขอใช้ไฟฟ้า เพื่อตรวจสอบซ่อมแซมหรือแก้ไขระบบส่งพลังงานไฟฟ้านั้น จึงฟังไม่ขึ้น ส่วนกรณีที่ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างในคำอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องสอดได้เปลี่ยนขนาดหม้อแปลงไฟฟ้าจากเดิมขนาด ๕๐ KVA ๓ เฟส มาเป็นขนาด ๑๐๐ KVA ๓ เฟส โดยไม่ได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ นั้น ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวแม้ว่าจะเป็นความจริงหรือไม่ ก็ไม่ได้ทำให้หน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี ในอันที่จะต้องบำรุงรักษาเสาไฟฟ้าต้นที่เกิดเหตุเปลี่ยนแปลงไป ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้นเช่นเดียวกัน

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ร้องสอดเป็นผู้กระทำการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองแต่เพียงฝ่ายเดียว ผู้ร้องสอดจึงต้องรับผิดชอบคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเสียหาย อันเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง โดยในส่วนกรณีของผู้ร้องสอดได้ยุติตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นแล้วว่า ผู้ร้องสอดเป็นผู้มีส่วนกระทำการละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองด้วยเช่นกัน กรณีจึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเพียงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเพียงใด ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นมิได้เป็นเหตุสุดวิสัย หรือเกิดจากความผิดพลาดของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอดจึงต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้น และเมื่อพิจารณาถึง



สัดส่วนของความร้ายแรงแห่งการกระทำละเมิด และพฤติการณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีและผู้ร้องสอดแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้จัดจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าแก่ประชาชน มีอำนาจหน้าที่โดยตรงที่จะต้องดูแลเสไฟฟ้า และอุปกรณ์ไฟฟ้าซึ่งเป็นทรัพย์สินเป็นของเกิดอันตรายได้โดยสภาพ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นแก่ประชาชน ซึ่งเสไฟฟ้าต้นที่เกิดเหตุกระแสไฟฟ้ารั่วไหล จนเป็นเหตุให้ช่างพังแสงจนทรัพย์สินแก่ความตาย ก็ตั้งอยู่ติดกับทางสาธารณะ และสามารถมองเห็นความชำรุดทรุดโทรมได้โดยง่าย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็มีได้ดำเนินการบำรุงรักษาเสไฟฟ้าต้นดังกล่าวแต่อย่างใด ส่วนผู้ร้องสอด ช้อเอก็จริงปรากฏว่า อุปกรณ์ไฟฟ้าภายในของผู้ร้องสอดชำรุดเสียหายหลายจุด โดยเฉพาะมีแท่งกราวด์รอตสายดินปักตั้งอยู่เหนือผิวดินอย่างเห็นได้อย่างชัดเจน ซึ่งปกติต้องตั้งในตำแหน่งใต้ผิวดิน ๕๐ เซนติเมตร แต่ผู้ร้องสอดก็มิได้แก้ไขป้องกันภัยอันตรายซึ่งควรควรตามที่ได้ว่า จะก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์เลี้ยงและมนุษย์ รวมถึงมิได้แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีมาดำเนินการแก้ไขหรือป้องกันอันตรายนั้น จึงถือได้ว่าผู้ร้องสอดมีความบกพร่องในการป้องกันอันตรายดังกล่าวเช่นเดียวกัน กรณีจึงเห็นได้ว่า ความเสียหายที่เกิดขึ้นเกิดจากความบกพร่องในการป้องกันภัยอันตรายของผู้ร้องสอดมากกว่าการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและความบกพร่องในการป้องกันภัยอันตรายของผู้ถูกฟ้องคดี จึงเห็นควรกำหนดความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นจำนวนร้อยละ ๔๐ ของค่าสินไหมทดแทนทั้งหมด และเมื่อคดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองต้องสูญเสียข้างพังแสงจันทร์ไป จึงควรได้รับค่าสินไหมทดแทนเป็นราคาข้างพังแสงจันทร์ โดยกำหนดราคาข้างพังแสงจันทร์ไว้เป็นเงิน ๗๐๐,๐๐๐ บาท และกำหนดค่าสินไหมทดแทนจากการขาดรายได้ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเฉพาะในส่วนของเงินเดือน เดือนละ ๗,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๕ เดือน เป็นเงิน ๑๐๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินค่าสินไหมทดแทนทั้งสิ้น ๘๐๕,๐๐๐ บาท และเมื่อกำหนดค่าขาดรายได้ดังกล่าวแล้ว จึงไม่สมควรที่จะกำหนดดอกเบี้ยเงินกู้ให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองอีก เมื่อไม่มีผู้กรณีฝ่ายใดยื่นอุทธรณ์คัดค้านการใช้ดุลพินิจกำหนดค่าสินไหมทดแทนของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าว กรณีจึงต้องถือว่าเป็นค่าสินไหมทดแทนที่เหมาะสมแล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสองร้อยละ ๔๐ ของค่าสินไหมทดแทนทั้งหมด ๘๐๕,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องรับผิดชอบจำนวน ๓๒๒,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าชำระเสร็จสิ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีรับผิดชอบคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๔๘๓,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันถัด

